

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน Journal of Interdisciplinary and Private Management

วัตถุประสงค์

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐและการจัดการภาคเอกชน รัฐประศาสนศาสตร์ บริหาร การศึกษา และบริหารธุรกิจ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

ภาษาอังกฤษ : Journal of Interdisciplinary and Private Management

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIPM/>

ขอบเขต

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐและการจัดการภาคเอกชน รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน

กำหนดการพิมพ์

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

หมายเหตุ

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารการจัดการการเมืองการปกครองและท้องถิ่น ในกรณีการทำวิจัยในมนุษย์ ผู้วิจัยต้องผ่านการอบรมจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ และนำหลักฐานมาแสดง

บรรณาธิการ

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงษ์ทอง

ดร.วัฒนา นนทชิต

ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ปรีสุทธิกุล

รศ.พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์

ดร.เบญจ พรพลธรรม

รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

ผศ.ดร.ฐิติมา ให้อย่าง

ผศ.ดร.สุเชาว์ มีหนองหว้า

ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไผตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

มหาวิทยาลัยทักษิณ

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้ประสานงาน

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น 40/315

หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

สารจากบรรณาธิการ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ บริหารการศึกษา และบริหารธุรกิจ ในวารสารฉบับนี้กองบรรณาธิการได้รวบรวมบทความวิจัยเกี่ยวกับด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์ และรัฐศาสตร์ จำนวน 5 บทความ

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความในฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผู้บริหาร รวมถึงนิสิต/นักศึกษา และหากท่านผู้อ่านต้องการให้มีการปรับปรุงในส่วนใดโปรดเสนอแนะมายังกองบรรณาธิการเพื่อจะได้ปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในฉบับต่อไป

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

บรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

สารบัญ

บทความวิจัย

1. การประเมินผลโครงการ เราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม.....1
Assessing Performance of the Rao Mai Ting Kan Project in Mueang District,
Nakhon Pathom Province
ลัดดา ยนต์ประเวศ จูติมา ไหล่ายอง
2. ประสิทธิภาพการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ.....13
อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
Government Humen Resource Management with Information System
ธมน จันทรปาน
3. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ.....21
Motivation for the Performance of Personnel of the Seafarers Standard Division
กัญธิวัฒน์ ไทยกิจ
4. แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม.....30
Guidelines for Sustainable Tourism Development of Nakhonpathom Province
เม กองแก้ว
5. การพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพระดับแผนกวิชา.....41
ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์
Development of Information Systems for Department Quality Assessment
through Cloud processing Prachuap Khiri Khan Technical College
ศักดิ์สกุล คลังชนะ

การประเมินผลโครงการ เราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
Assessing Performance of the Rao Mai Ting Kan Project in Mueang District,
Nakhon Pathom Province

ลัดดา ยนต์ประเวศ¹ และฐิติมา ให้อยอง²

Ladda Yanpravate¹ and Thitima Holumyong²

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต¹ อาจารย์²

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Master of Public Administration student¹ lecturer²

College of Management Innovation Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: bluesky28@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่ เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม (2) เพื่อระบุปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่ เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม และ (3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่ เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม การวิจัยเป็นการวิจัยคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูล จำนวน 20 คน ได้แก่ ผู้ได้รับสิทธิ ผู้ไม่ได้รับสิทธิ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และผู้เชี่ยวชาญ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก และใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์แก่นสาระ ผลการวิจัย (1) ด้านความสำเร็จของโครงการ พบว่า โครงการประสบความสำเร็จ (2) ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโครงการ ประกอบด้วย (ก) บริบทของโครงการในมิติของความสอดคล้องกับความต้องการที่แท้จริงของประชาชน และไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการอื่น (ข) ปัจจัยนำเข้าของโครงการในมิติของความพร้อมของระบบให้บริการ ระบบการแจ้งผล และระบบการจ่ายเงิน (ค) กระบวนการของโครงการในมิติของความเหมาะสมในการให้บริการ การกำกับติดตาม และการประสานงานกับผู้รับสิทธิของโครงการ และ (3) แนวทางการพัฒนาโครงการเราไม่ทิ้งกัน ประกอบด้วย (ก) ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ให้เข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น และ(ข) ปรับปรุงระบบการลงทะเบียนให้สามารถรองรับผู้ใช้จำนวนมากในเวลาเดียวกันได้

คำสำคัญ: การประเมิน; ความสำเร็จ; โครงการเราไม่ทิ้งกัน

Abstract

The three objectives of this study were (1) to assess the success of the Rao Mai Ting Kan Project in Mueang District, Nakhon Pathom Province, (2) to identify factors contributing to the success of the Rao Mai Ting Kan Project in Mueang District, Nakhon Pathom Province, and (3) to offer guidelines for developing the Rao Mai Ting Kan Project in Mueang District, Nakhon Pathom Province. This study employed a qualitative approach. Data were collected from semi-structured, in-depth interviews with 20 individuals, including those eligible to the rights, those ineligible to the rights, government officials, and experts. The data were analyzed by a thematic analysis. Major findings: (1) on the project's success, it was rated as success; (2) on the factors contributing to the project's success, they reportedly included (a) the project's contexts aligned with the true needs of the people and not overlapping with other projects, (b) the project's inputs pertaining to service availability, the notification system, and the

payment system, and (c) the project's processes pertaining to the suitability of service provision, governance and monitoring, and the coordination with those eligible to the project's rights; and (3) on the guidelines for developing the internal control system, they included (a) public relations efforts to be improved to reach more people and (b) the registration system to be improved to accommodate a large number of users simultaneously.

Keywords: Assessment; Success; Rao Mai Ting Kan Project

บทนำ

สถานการณ์โควิด - 19 ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคม ทั้งนี้ภาครัฐได้มีมาตรการต่าง ๆ ในการเยียวยาประชาชน โครงการเราไม่ทิ้งกัน โดยสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง เป็นโครงการในการเยียวยาให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ของโรค COVID - 19 โดยการให้ประชาชนลงทะเบียนขอรับสิทธิในการเยียวยาผ่านเว็บไซต์ เราไม่ทิ้งกัน.com ซึ่งมีการตั้งเป้าหมายเยียวยาประชาชน จำนวน 15 ล้านคน มีการมอบเงินจำนวน 5,000 บาท ต่อคนต่อเดือน เป็นเวลา 3 เดือน รวม 15,000 บาท มีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เป็นผู้รับลงทะเบียนเข้าร่วมมาตรการ และมีกระทรวงการคลังเป็นผู้ดำเนินการหลักในครั้งนี้ ในปัจจุบันโครงการเราไม่ทิ้งกันได้สิ้นสุดลงแล้ว โดยโครงการนี้ได้รับเสียงตอบรับที่ดีจากประชาชน ในขณะเดียวกันโครงการนี้มีปัญหาเกิดขึ้นหลายประการ เช่น ความไม่ครอบคลุมของการเยียวยา ขั้นตอนในการดำเนินงาน เสถียรภาพของระบบ และหลักเกณฑ์การพิจารณาที่ไม่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการศึกษาเพื่อประเมินผลโครงการเราไม่ทิ้งกัน เพื่อให้ทราบถึงผลที่แท้จริงของโครงการ โดยผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม โดยคาดหวังว่าผลการศึกษาที่เกิดขึ้นจะสามารถใช้เป็นแนวทางการตัดสินใจเบื้องต้นสำหรับการดำเนินนโยบายของรัฐเพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส โควิด - 19 ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
- 2) เพื่อระบุปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
- 3) เพื่อเสนอแนวทางการพัฒนาโครงการเราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตเนื้อหาการวิจัย

ประเมินโครงการเราไม่ทิ้งกันในมิติของบริบทปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิตตามแบบจำลอง CIPP Model ของสตีฟเฟิลบีม โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การประเมินด้านบริบท (Context Evaluation) ทำการประเมินในมิติของความเชื่อมโยงของโครงการกับปัจจัยแวดล้อมโดยประเมินความสอดคล้องของโครงการกับกระแสด้านความต้องการของประชาชน ความเข้าช้ซ้อนกับโครงการอื่น และการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2) การประเมินปัจจัยนำเข้า (Input Evaluation) ทำการประเมินในมิติของผู้ได้รับสิทธิ ระบบและวิธีการให้บริการ ซึ่งจัดเป็นทรัพยากรของโครงการ โดยประเมินคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิของโครงการ ความพร้อมของระบบการให้บริการ และความเหมาะสมของวิธีการในการให้บริการ

3) การประเมินผลด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่ การดำเนินงานตามแผนการกำกับติดตามการประสานงานระหว่างหน่วยงาน และการประสานงานระหว่างผู้ได้รับสิทธิของโครงการ

4) การประเมินผลด้านผลผลิต (Product Evaluation) เป็นการประเมินผลสำเร็จของโครงการตามวัตถุประสงค์ของโครงการ ประกอบด้วย การรับเงินชดเชย การรักษาระดับคุณภาพชีวิต การสร้างขวัญและกำลังใจในช่วงวิกฤตโควิด และการกระตุ้นระบบเศรษฐกิจ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินผลโครงการ

ความหมาย

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2553) กล่าวว่า โครงการ หมายถึง แผนย่อยซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของแผนงาน หรือเป็นกลุ่มของกิจกรรมที่จะดำเนินการในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้บรรลุสู่เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของแผนงานที่ได้ระบุไว้ เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม (2555) กล่าวเสริมว่า โครงการเป็นชุดของกิจกรรม (Group of Activities) เพื่อดำเนินงานขององค์กรที่เป็นการแปลงเจตนารมณ์เชิงกลยุทธ์ขององค์กรให้ไปสู่กลยุทธ์หรือกลวิธีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายภายใต้ข้อกำหนดในด้านเวลา งบประมาณ และผลงานที่มีลักษณะเฉพาะ

สรุปได้ว่า โครงการ คือการวางแผนล่วงหน้าที่มีการจัดทำขึ้นอย่างมีระบบ ประกอบด้วยกิจกรรมย่อย ๆ หลายกิจกรรมที่ต้องใช้ทรัพยากรในการดำเนินงาน และคาดหวังที่จะได้รับผลประโยชน์ที่คุ้มค่า โดยแต่ละโครงการมีวัตถุประสงค์เพื่อการผลิตและการให้บริการ เพิ่มพูนประสิทธิภาพของแผนงาน ดังนั้น โครงการจึงเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งของการวางแผนที่ทำให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมาย

ราชบัณฑิตยสถาน (2556) กล่าวว่า การประเมิน หมายถึง การประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็น เช่น ประเมินราคา และได้ให้ความหมายของการประเมินผล หมายถึง การพิจารณา และวัดคุณค่าของกิจการใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น การประเมินผลการสัมมนาประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีของบริษัท วัดคุณค่าหรือผลก้าวหน้าการศึกษา เช่น การสอบไล่เป็นวิธีประเมินผล การศึกษาวิธีหนึ่ง

สตฟเฟิลบีม (Stufflebeam, 1971) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลว่าเป็นกระบวนการ กำหนด รวบรวม และประมวลข้อมูลที่เป็นประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจ

ดังนั้น การประเมิน หมายถึง กระบวนการแสวงหาข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจคุณค่าของสิ่งใด สิ่งหนึ่ง โดยนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อนำผลที่ได้มาพัฒนาหรือปรับปรุงคุณค่า ของสิ่งที่ประเมิน

ความหมายของการประเมินผลโครงการ

เยาวดี รางชัยกุล วิบูลย์ศรี (2556) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินโครงการเป็นกระบวนการ เก็บรวบรวม ข้อมูลสารสนเทศที่จำเป็นอันจะนำไปสู่การตัดสินใจความสำเร็จ รวมทั้งการแก้ปัญหาการ ปรับปรุง การพัฒนา ตลอดจนการกำหนดทางเลือกใหม่ในการดำเนินโครงการ

วัชรกร ศุภกาญจนรุจิ (2558) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึงกระบวนการในการดำเนินการอย่างเป็นระบบในการค้นหา เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล และการตรวจสอบ เพื่อให้ได้ สารสนเทศเพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการของผู้บริหารโครงการ พร้อมทั้งหาแนวทาง หรือวิธีในการปรับปรุงและพัฒนาโครงการ

มาร์วิน ซี. อัลคิน (อ้างถึงในศิริรัตน์ นิลนาถ, 2562) กล่าวว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่จะได้มา ซึ่งสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การเลือกข่าวสารที่เหมาะสม การรวบรวม และ วิเคราะห์ข่าวสารเพื่อรายงานข้อมูลสรุป อันเป็นประโยชน์ต่อผู้ทำการตัดสินใจ

สรุปได้ว่า การประเมินโครงการ หมายถึง กระบวนการที่รวบรวมข้อมูลหรือกระบวนการ ดำเนินงาน เพื่อหาเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของโครงการ ข้อบกพร่องหรือผลกระทบที่เกิดขึ้น เพื่อทำการวิเคราะห์ ข้อมูลข่าวสาร และสามารถนำข้อมูลมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานของโครงการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความสำคัญของการประเมินโครงการ

อนันต์ นามทรงตัน (2557) กล่าวว่า การประเมินมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผน และบริหารโครงการ ดังนั้นวัตถุประสงค์สำคัญของการประเมินโครงการก็คือ จะช่วยให้ผู้รับผิดชอบโครงการมีข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาตรฐานของโครงการ มีข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ทั้งด้านความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการ มีข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการ ช่วยให้ผู้รับผิดชอบโครงการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการหรืออนาคตของโครงการได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และมีโอกาสค้นพบแนวทางในการพัฒนาสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแรงจูงใจกระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติหน้าที่ไปสู่ความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

สำราญ มีแจ้ง (2558) กล่าวว่า ความสำคัญของการประเมิน คือ ช่วยให้แผนมีความชัดเจน ช่วยให้การปฏิบัติตามแผนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้แผนมีความเป็นไปได้สูง ช่วยให้ทราบทรัพยากรดำเนินงานในแผน และทำให้การควบคุมแผนงานทำได้ง่ายและไม่ซับซ้อน

สรุปได้ว่า การประเมินโครงการมีความสำคัญทำให้ทราบข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่น จุดด้อย ประสิทธิภาพของโครงการเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจในการดำเนินโครงการปรับปรุงการดำเนินการ หรือตัดสินใจเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ

องค์ประกอบของการประเมินโครงการ

อติปัทย์ คลี่สุนทร (2556) กล่าวว่า องค์ประกอบของโครงการ ประกอบด้วย ชื่อแผนงาน ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมาย วิธีดำเนินการหรือกิจกรรมในการดำเนินงาน ระยะเวลาการดำเนินงานโครงการ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบโครงการ สถานที่หรือพื้นที่ดำเนินการ หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน การประเมินผล และผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของโครงการมีรายละเอียดดังนี้ ชื่อโครงการ หลักการและเหตุผล วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการ ผู้รับผิดชอบโครงการ ระยะเวลาดำเนินการ งบประมาณและผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ของการประเมินโครงการ

อนันต์ นามทองตัน (2557) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการมีดังนี้

- 1) ช่วยทำให้การกำหนดวัตถุประสงค์ของโครงการให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- 2) ช่วยให้ได้ข้อมูลและสารสนเทศเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนและตรวจสอบ
- 3) ช่วยให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสำเร็จและความล้มเหลวของโครงการ
- 4) ช่วยให้ได้ข้อมูลการให้คำปรึกษา กำกับติดตามการปฏิบัติงานโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานโครงการได้รับทราบผลการดำเนินงาน
- 6) ช่วยให้เกิดการรับรู้และความเข้าใจในกระบวนการและผลกระทบของโครงการ

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการ คือ ทำให้ทราบว่าโครงการมีความก้าวหน้ามีปัญหาอุปสรรคอย่างไร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุง และพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้การประเมินโครงการยังช่วยสร้างแรงจูงใจในการดำเนินงานให้แก่ผู้ปฏิบัติโครงการได้ตื่นตัวในการปฏิบัติโครงการอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของการประเมินโครงการ

อนุรักษ์ ปัญญาวัฒน์ (2556) กล่าวว่า การจำแนกการประเมินโครงการแบ่งออก เป็น 4 ประเภท คือ การประเมินโครงการก่อนดำเนินการ การประเมินผลระหว่างดำเนินโครงการ การประเมินผลรวมสรุป และการประเมินผลกระทบของโครงการ

อนันต์ นามทรงตัน (2557) กล่าวว่า การแบ่งประเภทของการประเมินโครงการตามวัตถุประสงค์การประเมินแบ่งได้ 2 ประเภท คือ การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) และการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation)

สรุปได้ว่า ประเภทของการประเมินโครงการมีหลายประเภท มีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามแต่จะใช้หลักเกณฑ์ใดในการแบ่งประเภท เช่น แบ่งตามวัตถุประสงค์ของการประเมินโครงการแบ่งตามระยะเวลาที่ทำการประเมินโครงการ แบ่งตามมิติการประเมิน หรือแบ่งตามผู้ประเมิน เป็นต้น

การออกแบบการประเมินโครงการ

อนันต์ นามทองตัน (2557) กล่าวว่า ในการออกแบบการประเมินโครงการต้องออกแบบอย่างเป็นระบบ และครอบคลุมวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย ตามสภาพความเป็นจริงอย่างรอบด้าน ซึ่งการออกแบบการประเมินมี 3 ลักษณะ คือ

- 1) การประเมินเทียม (Pseudo Evaluation) เป็นการประเมินโดยที่นำเสนอแต่สิ่งดี
- 2) การประเมินเชิงกึ่งประเมิน (Quasi Evaluation) เป็นการประเมินเฉพาะในสิ่งที่ผู้ประเมินสนใจเท่านั้น ทำให้ไม่ครอบคลุมโครงการทั้งหมดจึงได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนรอบด้าน
- 3) การประเมินแท้จริง (True Evaluation) เป็นการประเมินแบบรอบด้านอย่างมีคุณค่า

สรุปได้ว่า 1) การออกแบบการประเมินโครงการเป็นการกำหนดรูปแบบ ขอบเขต และแนวทางการประเมิน เพื่อให้ได้คำตอบหรือข้อมูลในการประเมินตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน ประกอบด้วยการออกแบบ การสุ่มตัวอย่าง การออกแบบ การวัดตัวแปร และการออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล 2) การวางแผนการประเมินโครงการ เริ่มด้วยการวิเคราะห์โครงการที่มุ่งประเมิน เลือกรูปแบบการประเมินให้เหมาะสม กำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน กำหนดแหล่งข้อมูล หรือผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เลือกใช้เครื่องมือ เทคนิควิธีเก็บรวบรวมข้อมูล และกำหนดวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล 3) โครงการประเมินเป็นแผนปฏิบัติการในการประเมินโครงการที่แสดงกรอบแนวคิด และแนวทางในการประเมินที่ผู้ประเมินได้จัดทำไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประเมินได้แนวทางการประเมินที่เป็นระบบ ชัดเจนและมีความมั่นใจในการดำเนินการประเมินโครงการ ในการจัดทำโครงการประเมินผู้ประเมินจะต้องศึกษาวิเคราะห์โครงการแล้วเรียบเรียงสาระสำคัญตามองค์ประกอบของโครงการประเมินให้ครบถ้วน

ตัวแบบในการประเมินโครงการ

- 1) CIPP Model เป็นการประเมินภาพรวมของโครงการ โดยประเมินด้านบริบท (contextEvaluation) ประเมินปัจจัยป้อน (Input Evaluation) ประเมินกระบวนการ (Process Evaluation) และประเมินผลิตผล (Product Evaluation)
- 2) Triple Ps Model เป็นกระบวนการตัดสินใจการบรรลุวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ทำการประเมิน (R.W. Tyler, 1950) ประกอบด้วย ประสิทธิภาพ/จุดมุ่งหมาย กระบวนการ และผลผลิต
- 3) Stake's Countenance Model แบ่งเป็น การบรรยาย (Descriptive) ประกอบด้วย เป้าหมายหรือความคาดหวังกับสิ่งที่เป็นอย่างจริงหรือสังเกตได้ และการตัดสินคุณค่า (Judgment)

เกณฑ์ในการประเมินโครงการ

ในการประเมินผลโครงการตามมาตรฐานทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดดังกล่าวข้างต้น (วรเดช จันทรศร และ ไพโรจน์ ภัทรนรากุล, 2541) มีดังนี้ เกณฑ์ด้านประสิทธิภาพ เกณฑ์ประสิทธิผล เกณฑ์ความพอเพียง เกณฑ์ความพึงพอใจ เกณฑ์ด้านความเป็นธรรม เกณฑ์วัดความก้าวหน้า เกณฑ์ความยั่งยืน เกณฑ์ที่ใช้วัดด้านความเสียหายของโครงการ โดยเมื่อกำหนดเกณฑ์ได้แล้วจะต้องวัดค่าตัวชี้วัด

โครงการเราไม่ทิ้งกัน

โครงการเราไม่ทิ้งกันเป็นหนึ่งในโครงการที่รัฐบาลให้ความช่วยเหลือกับแรงงาน อาชีพอิสระ และ ลูกจ้างชั่วคราว ที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดไวรัสโคโรนา 2019 หรือ โควิด-19 โดยการเปิดให้ลงทะเบียนที่ www.เราไม่ทิ้งกัน.com เพื่อรับเงินชดเชยรายได้จำนวน 5,000 บาทต่อเดือน เป็นระยะเวลา 3 เดือน เริ่มตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนพฤษภาคม 2563 อย่างไรก็ตามโครงการนี้ได้เสร็จสิ้น และมีการปิดโครงการในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2563 ภายใต้การเยียวยาของกระทรวงการคลังต่อผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งสิ้นจำนวน 15.3 ล้านราย การจัดทำการประเมินโครงการเราไม่ทิ้งกันของกระทรวงการคลัง ภายใต้รัฐบาลไทยนั้น มีวัตถุประสงค์ 4 ประการคือ

- 1) การรับการชดเชยจากผู้ได้รับสิทธิในโครงการเราไม่ทิ้งกัน
- 2) การรักษาระดับคุณภาพชีวิตจากผู้ได้รับสิทธิในโครงการเราไม่ทิ้งกัน
- 3) การสร้างขวัญ และกำลังใจในช่วงวิกฤติโควิดจากผู้ได้รับสิทธิในโครงการเราไม่ทิ้งกัน
- 4) การกระตุ้นระบบเศรษฐกิจจากผู้ได้รับสิทธิในโครงการเราไม่ทิ้งกัน

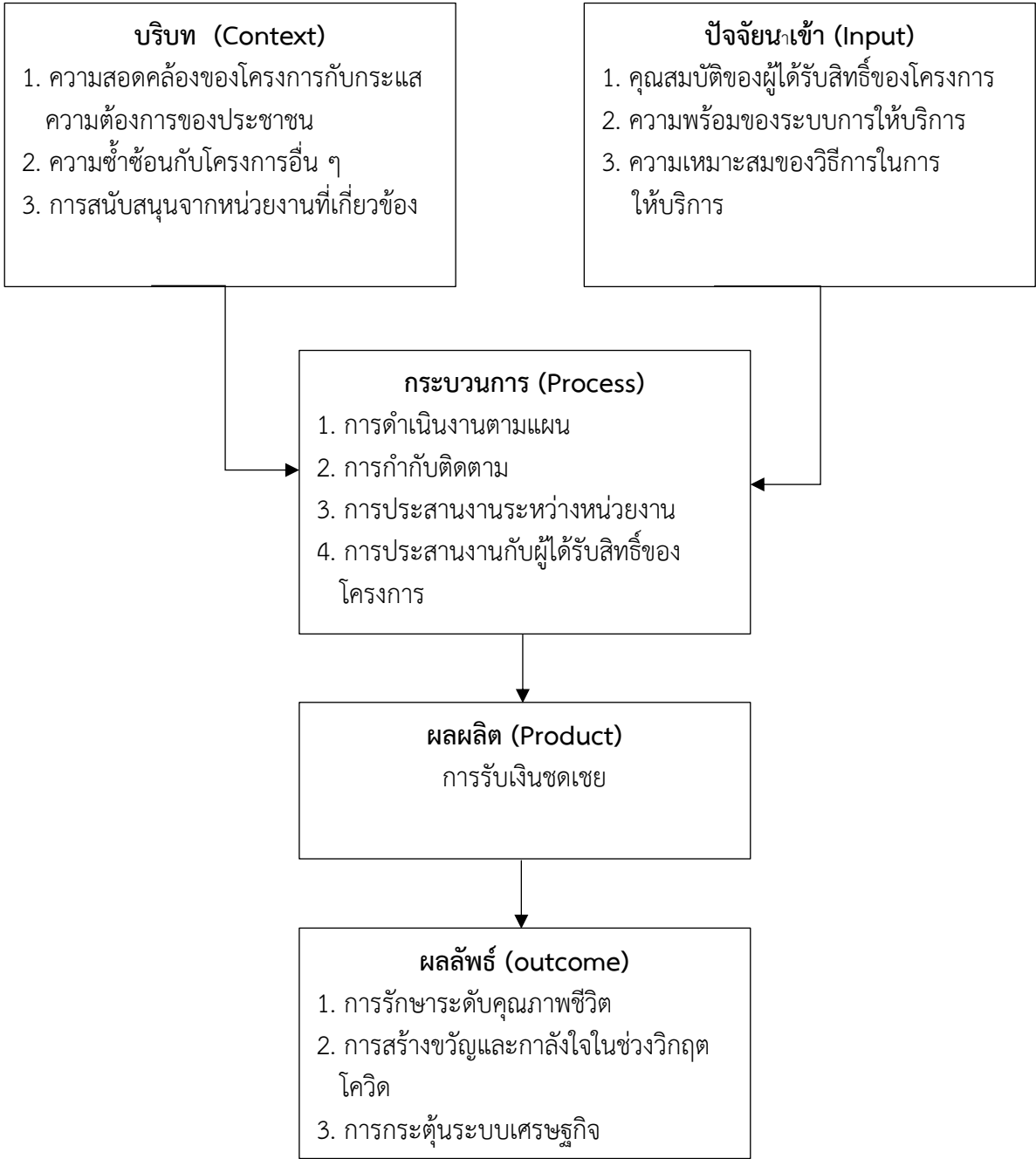
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นุกูล ชื่นพัก และ คณะ (2563) ได้ศึกษาการประเมินผลโครงการที่ประชาชนใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐในเขต ตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส มีวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อประเมินผลโครงการที่ประชาชนใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐในพื้นที่ตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส 2) เพื่อศึกษาผลตอบรับของประชาชนในการใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐในเขต ตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐ จำนวน 300 คน ในพื้นที่ตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการประเมินผลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาปัจจัยรายด้านระดับปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงสุด คือ ด้านนโยบายของรัฐบาล รองลงมาคือ ด้านการนำนโยบายสู่การปฏิบัติ ด้านการปฏิบัติงานของรัฐ และที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินผลโครงการ และพบว่าประชาชนมีความต้องการให้รัฐบาลจัดสวัสดิการแห่งรัฐในลักษณะเช่นนี้อย่างต่อเนื่อง

อานนท์ ธีรวิทย์ และคณะ (2564) ศึกษาการประเมินผลโครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” มาตรการเยียวยา 5,000 บาท (3เดือน) ในเขตพื้นที่หลักสี่ กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชน และเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินโครงการ พร้อมทั้งศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการดำเนินโครงการ มาตรการเยียวยา 5,000 บาท (3 เดือน) พบว่าระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการดำเนินโครงการด้านบริบทเกิดปัญหาวิกฤตที่เกิดขึ้นส่งผลต่อชีวิตประจำวันคือรายได้ลดลง การประกอบอาชีพติดขัด ด้านปัจจัยนำเข้าพบว่าความเข้าใจแนวคิด วิธีการ และการปฏิบัติตามการรับสิทธิด้านผลกระทบพบว่าผลกระทบทางบวกเป็นการกระจายงบประมาณเพื่อช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน ผลกระทบทางลบคือไม่มีข้อมูลฐาน ด้านผลผลิตพบว่าจำนวนเงินที่ได้สามารถบริหารจัดการได้อย่างคุ้มค่าและเพียงพอต่อการยังชีพ ความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการ คือ มาตรการนี้ควรขยายระยะเวลาออกไป ด้านผลลัพธ์พบว่าความสะดวกในการลงทะเบียนสามารถลงทะเบียนทวนสิทธิ์ได้เมื่อเกิดการลงทะเบียนผิดพลาด คุณภาพชีวิตของประชาชนพบว่า สามารถช่วยเหลือช่วงว่างงานได้

กรอบแนวคิดการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การประเมินผลโครงการ เราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้ แนวคิดในการประเมินแบบ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม ปี ค.ศ. 1971

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการ เราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม” ใช้แนวทางการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เครื่องมือการวิจัยใช้แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (Deep Interview)

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
กำหนดประเด็นและสร้างข้อคำถามในแบบสอบถาม ตามกรอบแนวคิดของการวิจัย
- 2) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบ
- 3) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา
- 4) กำหนดประเด็นและหัวข้อหลักในการสัมภาษณ์
- 5) จัดทำร่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์ โดยเป็นคำถามปลายเปิด
- 6) นำร่างแนวคำถามในการสัมภาษณ์ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง
- 7) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
- 8) จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

- 1) การสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธี การสัมภาษณ์แบบเป็นทางการ (Formal Interview) และการสัมภาษณ์เชิงลึก (Deep Interview)
- 2) การสังเกตการณ์ (Observation)
- 3) การค้นคว้าผ่านเอกสาร (Documentary Research)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key informant) ในการศึกษาครั้งนี้คัดเลือกโดยใช้เกณฑ์คุณลักษณะ ของประชากรที่ต้องการศึกษา (วิโรจน์ ก่อสกุล, 2561) โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญจะต้องเป็นผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับโครงการ โดยแบ่งออกเป็น ผู้ที่ได้รับสิทธิ์จากโครงการ ผู้ที่ไม่ได้รับสิทธิ์จากโครงการ เจ้าหน้าที่ภาครัฐ และผู้เชี่ยวชาญ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์แบบแก่นสาระ (Thematic Analysis) เป็นการรวบรวมข้อมูลจากผู้สัมภาษณ์ทั้งหมดแล้วนำมาวิเคราะห์ ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่วางไว้

ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย

ความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

ด้านผลผลิต พิจารณาจากการรับเงินชดเชย พบว่า การให้เงินชดเชยจากโครงการเราไม่ทิ้งกันมีความครบถ้วน และตรงตามกำหนดที่ระบุไว้

ด้านผลลัพธ์ การรักษาระดับคุณภาพชีวิต พบว่า เงินชดเชยช่วยให้ประชาชนมีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระดับปานกลาง แต่ส่วนหนึ่งมองว่าไม่ช่วยให้ประชาชนมีระดับคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

การบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ พบว่า เงินชดเชยช่วยให้ผู้ที่ได้รับสิทธิ์ได้บริโภคอาหารที่มีคุณภาพได้ในระดับปานกลาง

การมีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย พบว่า การได้รับเงินชดเชยช่วยให้มีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยได้ในระดับหนึ่ง เช่น การแบ่งเบาค่าน้ำ ค่าไฟ แต่ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนมองว่าไม่มีความเกี่ยวข้องกับการช่วยให้มีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัย

การสร้างขวัญและกำลังใจในช่วงวิกฤตโควิด พบว่า เงินชดเชยที่ได้รับช่วยให้มีขวัญและกำลังใจที่ดี

การมีกำลังใจที่ดีในการต่อสู้กับวิกฤตที่เกิดขึ้น พบว่าผู้ที่ได้รับสิทธิ์มีกำลังใจที่ดีในการต่อสู้กับวิกฤตที่เกิดขึ้น การหาแนวทางการในการดำรงชีวิตที่อยู่ในสถานการณ์วิกฤต พบว่า เงินชดเชยจากโครงการเราไม่ทิ้งกันที่ได้รับช่วยสนับสนุนให้หาแนวทางการในการดำรงชีวิตที่อยู่ในสถานการณ์วิกฤตได้

การกระตุ้นระบบเศรษฐกิจ พบว่า เงินชดเชยช่วยให้มีการใช้จ่ายในระบบเศรษฐกิจในระดับดีมาก

การช่วยให้มีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ พบว่า เงินชดเชยช่วยให้มีเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจ

โดยสรุป พบว่า โครงการนี้มีความสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ถึงแม้ว่าจะมีข้อบกพร่องในบางเรื่องแต่ข้อบกพร่องเหล่านั้นก็มีประเด็นหลักที่เป็นเป้าหมายของโครงการ

ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

1) ปัจจัยด้านบริบท

พบว่า โครงการเราไม่ทิ้งกันที่จัดขึ้นนั้นตรงกับความต้องการและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนด้านของความเข้าชื้อกับโครงการอื่น พบว่า โครงการเราไม่ทิ้งกันไม่เข้าชื้อกับโครงการอื่น เพราะโครงการเราไม่ทิ้งกันเป็นโครงการแรกที่สูงขึ้นมาในสถานการณ์โควิด-19 และมีการให้ความช่วยเหลือในรูปแบบของเงินสดสอดคล้องกับมุมมองของข้อมูลเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้เชี่ยวชาญมองว่าโครงการเราไม่ทิ้งกันไม่เข้าชื้อกับโครงการอื่น

ในด้านของการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ในการดำเนินโครงการนั้นได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นในระดับปานกลาง

2) ปัจจัยนำเข้า

ด้านความพร้อมของระบบการให้บริการ พบว่า ความพร้อมของระบบการให้บริการดีไม่มีปัญหา

ด้านระบบการประชาสัมพันธ์ พบว่า ระบบการประชาสัมพันธ์ยังมีการประชาสัมพันธ์น้อย ประชาชนเข้าถึงได้ยาก

ด้านระบบการลงทะเบียน พบว่า ระบบการลงทะเบียนมีความล่าช้า ระบบล่ม ไม่สามารถรองรับคนจำนวนมากได้

ด้านระบบการแจ้งผล พบว่า ระบบการแจ้งผลทำได้ดี ตรงตามกำหนดวันที่ระบุไว้

ด้านระบบการจ่ายเงิน พบว่า ระบบการจ่ายเงินมีความเที่ยงตรง ถูกต้อง

3) กระบวนการ

ด้านความเหมาะสมของวิธีการในการให้บริการ พบว่า การให้บริการผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีความเหมาะสมในการให้บริการประเภทการเงิน

การดำเนินงานตามแผน พบว่า มีบางกระบวนการไม่ได้ดำเนินงานตามแผน ส่งผลให้มีความผิดพลาดต้องเรียกเงินคืนจากการให้เงินชดเชยผิด

ด้านการกำกับติดตาม พบว่า มีการกำกับติดตามการดำเนินงาน มีการสำรวจผู้ที่ตกหล่นจากโครงการ มีการสุ่มตรวจย้อนหลัง และเรียกเก็บเงินคืน

ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงาน พบว่า มีการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานค่อนข้างน้อย

ด้านการประสานงานกับผู้ได้รับสิทธิของโครงการ พบว่า มีการประสานระหว่างประชาชนและเจ้าหน้าที่ในการให้คำแนะนำและช่วยเหลือประชาชน

โดยสรุป พบว่าปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของโครงการ ด้านบริบท พบว่า ความสอดคล้องกับความต้องการประชาชนและการที่โครงการไม่ซ้ำซ้อนกับโครงการอื่น ๆ ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่า ความพร้อมของระบบการให้บริการ ระบบการแจ้งผล และระบบการจ่ายเงินมีผลต่อความสำเร็จของโครงการ ในส่วนของด้านกระบวนการ พบว่า ความเหมาะสมในการให้บริการ การกำกับติดตาม และการประสานงานกับผู้ได้รับสิทธิของโครงการมีผลต่อความสำเร็จของโครงการ

แนวทางการพัฒนาโครงการเราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม

สำหรับแนวทางการพัฒนาโครงการเราไม่ทิ้งกัน ในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม ควรปรับปรุงให้มีการประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงประชาชนให้มากกว่านี้และปรับปรุงระบบลงทะเบียนให้สามารถรองรับการใช้งานผู้ใช้งานจำนวนมากพร้อมกันได้

การอภิปรายผล

ความสำเร็จของโครงการเราไม่ทิ้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมในด้านบริบท พบว่า โครงการมีความสอดคล้องกับกระแสดemandความต้องการของประชาชนในเชิงบวกดีมากตามความคิดเห็นของผู้รับสิทธิและผู้เชี่ยวชาญ อีกทั้งยังมีความซ้ำซ้อนกับโครงการอื่นต่ำ ตามความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้เชี่ยวชาญ ในแง่ของการได้รับสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีน้อยและต้องได้รับการปรับปรุงแก้ไข สอดคล้องกับแนวคิดด้านประโยชน์ของการประเมินโครงการของ (เจริญวิญญู สมพงษ์ธรรม, 2555) ที่กล่าวว่า การประเมินโครงการนั้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงโครงการในแง่มุมใดหรือจุดหนึ่งจุดใด

ด้านปัจจัยนำเข้า พบว่าคุณสมบัติของผู้ได้รับสิทธิของโครงการนั้นมีความเหมาะสมมากในเชิงบวกตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ส่วนความพร้อมของระบบการให้บริการอยู่ในระดับดีมาก ตามความคิดเห็นของผู้รับสิทธิ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ แต่ในด้านความเหมาะสมของวิธีการให้บริการยังต้องได้รับการปรับปรุง ตามความคิดเห็นของผู้รับสิทธิจากโครงการ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ สอดคล้องกับ (สมคิด พรหมจ้อย, 2550) กล่าวว่า ประโยชน์ของการประเมินโครงการเป็นแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานโครงการ ในที่คือเจ้าหน้าที่ภาครัฐ พิจารณาว่าการดำเนินงานเป็นไปตามนโยบาย แผนงาน หรือโครงการที่วางไว้หรือไม่

ด้านกระบวนการ (Process) พบว่า การดำเนินงานตามแผนงาน การกำกับติดตามโครงการ และ การประสานงานระหว่างหน่วยงานยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ในความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่ภาครัฐ สอดคล้องกับแนวคิดของ (รัตนะ บัวสนธ์, 2554) ที่กล่าวถึงบทบาทและประโยชน์ของการประเมินโครงการด้านวัตถุประสงค์ต่าง ๆ เอาไว้ว่า การประเมินความสำเร็จของโครงการด้านเนื้อหาเป็นการพิจารณาว่าลำดับขั้นตอนของกิจกรรมเป็นไปตามลำดับที่จะเอื้อต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการเพียงใด ขณะที่การประสานงานระหว่างผู้ได้รับสิทธิของโครงการจากความคิดเห็นของผู้ได้รับสิทธิต่อเจ้าหน้าที่ภาครัฐนั้นอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถชี้วัดความสำเร็จของโครงการได้

ด้านผลผลิต (Product) พบว่าการรับชดเชยครบถ้วนช่วยรักษาระดับคุณภาพชีวิตของผู้ที่ได้รับสิทธิในระดับพอสมควรจากมุมมองของผู้ได้รับสิทธิจากโครงการ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ ในขณะที่โครงการเราไม่ทั้งกันสามารถสร้างขวัญและกำลังใจในช่วงวิกฤตโควิดได้ดีตามความคิดเห็นของผู้รับสิทธิ และเจ้าหน้าที่ภาครัฐ และโครงการเราไม่ทั้งกันสามารถกระตุ้นระบบเศรษฐกิจในมุมมองของผู้รับสิทธิ และผู้เชี่ยวชาญ ในด้านการประเมินความสำเร็จของโครงการเราไม่ทั้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมในด้านผลผลิตนี้เป็นการประเมินหลังเสร็จสิ้นโครงการตามแนวคิดของ (สมคิด พรมจูย์, 2550) ว่าการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นโครงการเป็นการประเมินเพื่อพิจารณาว่าโครงการสำเร็จตามแผนที่วางไว้หรือไม่ ผลการดำเนินการหรือผลผลิตที่ได้คุ้มค่าหรือไม่

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ในด้านบริบท ภาครัฐควรพิจารณาวิธีการเข้าถึงโครงการและการให้บริการที่มีความหลากหลายและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น อีกทั้งภาครัฐควรทำการกระตุ้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือในการสนับสนุนจากโครงการให้มากขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม ส่วนด้านกระบวนการ ภาครัฐควรปรับปรุงการทำงานให้สามารถดำเนินตามแผน อีกทั้งยังต้องเพิ่มความเข้มงวดในด้านการกำกับติดตามผู้ที่ได้รับสิทธิจากโครงการว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร รวมทั้งการติดตามผู้ที่มีคุณสมบัติครบแต่อาจตกหล่นจากการเข้าร่วมโครงการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาเรื่องการประเมินความสำเร็จของโครงการเราไม่ทั้งกันในพื้นที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดนครปฐมในครั้งนี้เป็นเพียงการประเมินผลความสำเร็จของโครงการช่วยเหลือเยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์โรคระบาดเพียงโครงการเดียวในพื้นที่จำกัด ฉะนั้นแล้วการศึกษาวิจัยเพื่อการต่อยอดในครั้งต่อไปนั้นควรทำการประเมินความสำเร็จของโครงการเราไม่ทั้งกันในเขตอำเภออื่น และจังหวัดอื่น ๆ ทั่วประเทศไทย อีกทั้งในการวิจัยครั้งต่อไปอาจมีการประเมินผลสำเร็จของโครงการอื่น เช่น โครงการคนละครึ่ง โครงการเราเที่ยวด้วยกัน หรือโครงการอื่น ๆ ตามแนวทางการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้เช่นกัน

เอกสารอ้างอิง

- เจริญวิษฐ์ สมพงษ์ธรรม. (2555). การบริการและประเมินโครงการ = Project Management and Evaluation. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นุกูล ชื่นพัก และคณะ. (2563). การประเมินผลโครงการที่ประชาชนใช้บัตรสวัสดิการแห่งรัฐในเขต ตำบลบาง อำเภอรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส. ม.ป.ท.
- เยาวดี รามชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2556). การประเมินโครงการ แนวคิดและแนวปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2554). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). นครสวรรค์: หจก.ริมปิงการพิมพ์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554 ราชบัณฑิตยสถาน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
- วรเดช จันทรศร และไพโรจน์ ภัทรนรากุล. (2541). การประเมินผลระบบเปิด. กรุงเทพฯ : โครงการเอกสารและตำรา สมาคมรัฐประศาสนศาสตร์นิดา.
- วัชรกร ศุภกาญจน์รุจิ. (2558). การประเมินโครงการจัดทำระบบสารสนเทศการบริหารทรัพยากรบุคคลระดับกรม (DPIS). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: ม.ป.ท.

- วิโรจน์ ก่อสกุล. (2561). เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนวิชาการบริหารเชิงกลยุทธ์. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริรัตน์ นิลนาท. (2562). การประเมินโครงการการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในการพัฒนาท้องถิ่นของโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพิจิตร (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2550). เทคนิคการประเมินโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : จตุพร ดีไซน์
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์. (2553). การประเมินสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศ แนวทางสำหรับประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สำนักงานรับรองมาตรฐาน และประเมินคุณภาพการศึกษา องค์กรมหาชน.
- สำราญ มีแจ้ง. (2558). รายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- อชิปัตย์ คลี่สุนทร. (2556). การเขียนโครงการ จากแนวคิดไปสู่การปฏิบัติ. บัณฑิตวิทยาลัยการศึกษาทางอิเล็กทรอนิกส์มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพฯ.
- อนันต์ นามทรงตัน. (2557). การประเมินโครงการทางการศึกษา. นนทบุรี: สหมิตรพรินต์ติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด.
- อนุรักษ์ ปัญญานูวัฒน์. (2556). แนวคิดการประเมินโครงการ. คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อานนท์ณัฐ ศิริวงศ์ และคณะ. (2564). การศึกษาการประเมินโครงการ “เราไม่ทิ้งกัน” มาตรการเยียวยา 5,000 บาท (3 เดือน) ในพื้นที่เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร, วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 4 (2), 636-647
- Stufflebeam, D.L., & et al. (1971). Educational Evaluation and Decision – Making. Itasca, Illinois: Peacock.

ประสิทธิผลการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

Government Humen Resource Management with Information System

ธตมน จันทรพาน

Thatamon Juntharapan

นักวิชาการพัฒนาชุมชนปฏิบัติการ สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

Community development academic, Nakhon Chai Si District Community Development Office

Nakhon Pathom Province

E-mail: suphattra.yod@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อประเมินประสิทธิผลการนำนโยบายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ 2) เพื่อระบุสภาพปัญหาของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และ 3) เพื่อเสนอแนวทางในการส่งเสริมโอกาสในการพัฒนาอาชีพสตรีตามแนวนโยบายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ รวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนอำเภอนครชัยศรี จำนวน 5 คน และคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบล/เทศบาล จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นสตรีในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาในการนำนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ 4 ประการ ได้แก่ (1) การประชาสัมพันธ์ยังไม่เพียงพอทำให้สมาชิกสตรีขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของสมาชิกสตรี (3) การจัดการภายในของกลุ่มสตรีในการบริหารเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี (4) การพัฒนาต่อยอดอาชีพด้านการตลาดของสมาชิกที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี งานวิจัยนี้จึงได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และพัฒนาการนำนโยบายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ; กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี; การพัฒนาอาชีพสตรี

Abstract

The objectives of this research were to assess the effectiveness of the policy implementation of the Women Empowerment Fund (WEF). Identify problems in access to funding for the Women Empowerment Fund (WEF). and propose guidelines for promoting women's career development opportunities according to the policy of the Women's Role Development Fund in the Nakhon Chai Si district Nakhon Pathom Province.

The researcher used a qualitative study method, collected the data through in-depth interviews with key informants. which are community development officers in Nakhon Chaisri District, consisting of 5 people, and 25 people working groups to drive the Women's Role Development Fund in Tambon/Municipality, who are women in Nakhon Chaisri District Nakhon Pathom Province (1) Inadequate public relations deprived women members of the knowledge and understanding of access to funding of the Women Empowerment Fund (2) Participation

in the activities of the Women Empowerment Fund (3) Internal management of women's groups in Treasury management supported by the Women Empowerment Fund (4) Developing the marketing careers of members who receive funding from the Women Empowerment Fund. This research therefore provides recommendations for solving various problems and develops the implementation of the Women Empowerment Fund policy (WEF).

Keyword: Policy Implementation; The Women Empowerment Funds; Women's Career Development

บทนำ

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ถือได้ว่าเป็นองค์กรสำคัญในการดูแลคุณภาพชีวิต และส่งเสริมการพัฒนา ศักยภาพสตรีและองค์กรสตรี มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างโอกาสให้สตรีเข้าถึงแหล่งทุนสำหรับการลงทุนดอกเบี้ย ต่ำ เพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ หรือสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาไปสู่การสร้างหรือสวัสดิภาพ หรือสวัสดิการให้แก่สตรี จากแนวนโยบายของรัฐบาลในการจัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ภายใต้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งต่อมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ได้มีมติเมื่อ วันที่ 29 กรกฎาคม 2557 ให้โอนย้ายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี มาอยู่กรมการพัฒนาชุมชน ซึ่งต่อมา คณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2559 ให้ควบรวมกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี สำนักเลขาธิการ นายกรัฐมนตรี เข้ากับกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีกรมการพัฒนาชุมชน โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม 2559 ทำให้การบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการพัฒนาชุมชน (แนวทางการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี สำหรับจังหวัด, 2560)

คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาสถานภาพสตรีแห่งชาติ (กยส.) ซึ่งเป็นไปตามมติที่ ประชุม กยส. ครั้งที่ 3/2559 เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน 2559 ได้กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ 1 ปรับเปลี่ยนเจตคติของสังคมในประเด็น ความเท่าเทียมกันระหว่างหญิงชาย ยุทธศาสตร์ 2 เสริมพลัง เพิ่มบทบาทการมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาสังคม และคุณภาพชีวิตแก่สตรีทุกกลุ่มและทุกระดับ ยุทธศาสตร์ 3 พัฒนาเงื่อนไขและปัจจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาสตรี ที่มีประสิทธิผลและเสมอภาค ยุทธศาสตร์ 4 กำหนด มาตรการเฝ้าระวัง ขจัดปัจจัยเสี่ยง ป้องกัน คุ้มครอง ช่วยเหลือ และเยียวยา และ ยุทธศาสตร์ 5 สร้างความ เข้มแข็งของกลไก และกระบวนการพัฒนาสตรี ซึ่งสอดคล้องกับทิศทางของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มุ่งเน้นการพัฒนา คนให้เป็นศูนย์กลาง โดยเน้นการพัฒนาคนในทุกช่วงวัย การมีส่วนร่วม ของทุกคน และการเข้าถึงสิทธิขั้น พื้นฐาน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ ระหว่างประชาชนกลุ่มต่าง ๆ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี พ.ศ.2560-2564, 2560)

กรมการพัฒนาชุมชนได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เพื่อบริหารกองทุน พัฒนาบทบาทสตรี ภายใต้พระราชบัญญัติการบริหารทุนหมุนเวียน พ.ศ.2558 และข้อบังคับคณะกรรมการ บริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ว่าด้วยการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พ.ศ.2559 (แผนยุทธศาสตร์ การบริหารทรัพยากรบุคคล กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน พ.ศ.2563-2464, 2562) สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอ ถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนงานของกองทุนฯ ในระดับอำเภอ ทำหน้าที่ เป็นสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอ (อสก.อ) มีอำนาจหน้าที่จัดทำแผนติดตาม กำกับ ดูแล สนับสนุน และประสานการดำเนินงานในเขต

พื้นที่อำเภอ ตรวจสอบ กลั่นกรองโครงการที่สมาชิกขอรับการสนับสนุน รวมถึงรายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา และอุปสรรคต่อคณะอนุกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับจังหวัด (อกส.จ) และปฏิบัติงานตามนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี

กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ได้มีการสนับสนุนเงินทุนสตรีประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ การสนับสนุนเงินทุนประเภทเงินหมุนเวียน (เงินกู้) และเงินทุนอุดหนุน (ทุนให้เปล่า) ซึ่งสมาชิกสตรีในพื้นที่เป็นผู้เขียนโครงการ โดยผ่านเห็นชอบโดยคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับตำบล/เทศบาล ซึ่งเป็นตัวแทนของสตรีในพื้นที่เป็นผู้พิจารณาโครงการในเบื้องต้น แล้วส่งโครงการเข้าในที่ประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับอำเภอพิจารณาในระดับอำเภอ เมื่อโครงการได้รับความเห็นชอบแล้วดำเนินการส่งโครงการเข้าไปพิจารณาในที่ประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับจังหวัด และพิจารณาโครงการโดยคณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับจังหวัดเพื่อพิจารณาอนุมัติโครงการ

ในปี 2560 – 2564 อำเภอนครชัยศรี มีสมาชิกสตรีขอรับการสนับสนุนเงินจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ประเภทเงินทุนหมุนเวียน (เงินกู้) จำนวน 73 โครงการ เป็นเงินทั้งสิ้น 12,976,000 บาท

การประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดนครปฐม ครั้งที่ 3/2564 วันที่ 18 มีนาคม 2564 ได้สรุปข้อมูลสมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอนครชัยศรี ณ วันที่ 30 กันยายน 2563 ประเภทบุคคลธรรมดา จำนวน 2,602 คน ประเภทองค์กรสตรี จำนวน 86 องค์กร ข้อมูลสรุปลูกหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ประเภทเงินทุนหมุนเวียน (เงินกู้) จังหวัดนครปฐม ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ.2556-2563 (ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2564) แยกรายอำเภอ พบว่า อำเภอนครชัยศรี มีโครงการค้างชำระกองทุนฯ จำนวน 36 โครงการ เงินต้นค้างชำระเป็นเงิน 4,339,785.63 บาท ดอกเบี้ยเป็นเงิน 25,445 บาท จังหวัดจะดำเนินการออกหนังสือแจ้งเตือนสมาชิกผู้กู้ที่ครบกำหนดชำระที่ผิดนัดชำระเพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการบริหารจัดการหนี้และติดตามหนี้ โดยให้แต่ละอำเภอตรวจสอบเฝ้าระวังไม่ให้สัญญาผู้ยืมเงินกองทุนฯ ของลูกหนี้ค้างชำระหมดอายุความเกิน 6 เดือน ก่อนที่จะดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีทางกฎหมาย

ตารางที่ 1 สรุปลูกหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี อำเภอนครชัยศรี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564

อำเภอ	ยอดหนี้ค้างชำระ		
	จำนวนโครงการ	เงินต้น (บาท)	ดอกเบี้ย (บาท)
นครชัยศรี	36	4,339,785.63	25,445

ที่มา: การประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีจังหวัดนครปฐม ครั้งที่ 3/2564 วันที่ 18 มีนาคม 2564 ข้อมูล ณ วันที่ 31 มกราคม 2564)

สำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอนครชัยศรี ได้รับการจัดสรรงบประมาณตามแผนการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ ประจำปี 2564 รวมทั้งสิ้น 3,318,850 บาท แยกเป็น งบบริหารจัดการกองทุนฯ 218,850 บาท เงินทุนหมุนเวียน 500,000 บาท เงินอุดหนุน 2,600,000 บาท โดยมีผลการเบิกจ่ายงบประมาณกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอนครชัยศรี ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2564

ประเภทงบประมาณ	เป้าหมาย การ เบิกจ่าย งบประมาณ (บาท)	ผลการ เบิกจ่าย อนุมัติครั้งที่ ๑	ผลการ เบิกจ่าย อนุมัติครั้งที่ ๒	รวมเบิก	คิดเป็น ร้อยละ	คงเหลือ
1. งบบริหาร	218,850	96,175	0	96,175	43.95	122,675
2. เงินทุนหมุนเวียน (เงินให้กู้)	500,000	64,100	397,200	461,300	92.26	38,700
3. เงินอุดหนุน (ทุนให้เปล่า)	2,600,000	0	1,970,000	1,970,000	75.77	630,000
รวมจำนวนเงิน	3,318,850	160,275	2,367,200	2,527,475	76.16	791,375

ที่มา: สรุปผลการเบิกจ่ายงบประมาณกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีอำเภอนครชัยศรี การประชุม คณะอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ข้อมูล ณ วันที่ 15 มีนาคม 2564

จากข้อมูลสรุปลูกหนี้ค้างชำระกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และสรุปผลการใช้จ่ายงบประมาณข้างต้น พบว่าโครงการเงินทุนหมุนเวียน (เงินกู้) ค้างชำระกองทุนฯในระดับที่ไม่สูงมากแต่มีโครงการที่ยื่นขอรับการ สนับสนุน ตั้งแต่ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 จำนวน 6 โครงการ เป็นเงินต้น 347,777.63 บาท ดอกเบี้ย 7,265 บาท ซึ่งมีระยะเวลายาวนานในการติดตามหนี้ถึง 7 ปี อีกทั้งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 มีสมาชิก โครงการยื่นขอรับการสนับสนุนเงินกองทุนฯ ประเภทเงินหมุนเวียน (เงินกู้) จำนวน 6 โครงการ วงเงิน 800,000 บาท เกินงบประมาณจัดสรร (ระเบียบวาระการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาท สตรีจังหวัดนครปฐม, 2564, น.10) ซึ่งเป็นจำนวนโครงการที่สูง เมื่อเทียบกับอัตรากำลังของเจ้าหน้าที่พัฒนา ชุมชนอำเภอนครชัยศรี จำนวนเพียง 3 คน อาจนำไปปฏิบัติในพื้นที่ได้ไม่ครอบคลุม ไม่สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ของกองทุนฯ สมาชิกกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้เท่าที่ควร ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา ประสิทธิภาพในการนโยบายนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี เพื่อนำผลที่ได้จาก การศึกษาครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการ งานกองทุนฯ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของสมาชิกสตรีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อประเมินประสิทธิผลการนโยบายนโยบายของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ ในพื้นที่อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
- 2) เพื่อระบุสภาพปัญหาของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ในพื้นที่ อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการส่งเสริมโอกาสในการพัฒนาอาชีพสตรีตามแนวนโยบายของกองทุนพัฒนา บทบาทสตรี ในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาการนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติ ในพื้นที่ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม สภาพปัญหาของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และแนวทางในการส่งเสริมโอกาสในการพัฒนาอาชีพสตรีในพื้นที่อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ดำเนินการระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2565 ระยะเวลา 2 เดือน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษาเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยเลือกพื้นที่ศึกษา คือ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้มาจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้านเอกสาร (Documentary Research) ที่มีความเกี่ยวข้องกับการจัดการโครงการขอรับการสนับสนุนเงินทุนหมุนเวียน (ประเภทเงินกู้) และสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informants) 30 คน ซึ่งประกอบด้วย พัฒนาการอำเภอนครชัยศรี 1 คน เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนอำเภอนครชัยศรีผู้ประสานงานตำบล จำนวน 4 คน คณะทำงานขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีตำบล/เทศบาล จำนวน 25 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 30 คน ข้อมูลที่เก็บรวบรวมนำไปวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา และการวิเคราะห์เนื้อหาสาระในส่วนของคุณภาพเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีประสบกับปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ 4 ประการ ได้แก่ 1) การประชาสัมพันธ์ยังไม่เพียงพอทำให้สมาชิกสตรีขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี 2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของสมาชิกสตรี 3) การจัดการภายในของกลุ่มสตรีในการบริหารเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี 4) การพัฒนาต่อยอดอาชีพด้านการตลาดของสมาชิกที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และให้ความรู้ด้านการตลาด ดังนี้

จากการดำเนินการที่ผ่านมาพบว่า สตรีส่วนใหญ่ของชุมชนต่าง ๆ ยังไม่ตระหนักและให้ความสำคัญกับกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเท่าที่ควร สมาชิกกองทุนโดยส่วนใหญ่เป็นสตรีวัยกลางคน และผู้สูงอายุ ดังนั้นเมื่ออำเภอนครชัยศรีได้รับจัดสรรงบประมาณจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี และประชาสัมพันธ์การเข้าถึงแหล่งเงินทุน ประเภทเงินทุนหมุนเวียน (เงินกู้) ผ่านการประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับตำบล/เทศบาลอย่างสม่ำเสมอ ปีละ 4 ครั้ง และผ่านช่องทางออนไลน์ แต่ยังมีผู้ให้ความสนใจไม่มากเท่าที่ควร ส่วนใหญ่มีเพียงสมาชิกสตรีที่เป็นผู้สูงอายุ สามารถเข้าร่วมประชุมและมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ผลที่เห็นได้ชัดคือ ทางกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไม่สามารถหาหรือชักจูงให้สตรีรุ่นใหม่เข้าร่วมเป็นสมาชิกได้ ที่ผ่านมาจากกองทุนยังขาดประสิทธิภาพทางด้าน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร จึงไม่สามารถ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของกองทุนดังกล่าวคือ สตรีไทย อายุ 15 ปี ขึ้นไปที่มีภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ ในท้องที่ไม่น้อยกว่า 6 เดือน ส่วนมากสมาชิกในเขตพื้นที่ ที่มีอยู่เป็นจำนวนน้อยจะมีอายุ 40 ปีขึ้นไป ส่วนสตรีอายุช่วง 15 -39 ปี มีเพียงส่วนน้อยที่เป็นสมาชิก เนื่องจากส่วนมากจะเป็นนักเรียน นักศึกษา และวัยทำงาน ซึ่งสตรีเหล่านี้ไม่มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับกองทุนหรือไปทำงานที่ต่างจังหวัด

นอกจากการประชาสัมพันธ์รับสมัครสมาชิกรุ่นใหม่มาร่วมโครงการได้ไม่มากนักแล้ว เรายังพบว่า สมาชิกที่มีทั้งในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการเขียนโครงการขอรับการสนับสนุนเงินทุนจากกองทุน และมองว่าเงินทุนประเภทเงินหมุนเวียน (เงินกู้) มีความยุ่งยากในการเขียนโครงการซึ่งเป็นสตรีผู้ประกอบการร่วมกัน ตั้งแต่ 3 – 5 คน เสนอให้คณะทำงานต่าง ๆ พิจารณาเห็นชอบตั้งแต่ระดับตำบล ระดับอำเภอ ไปจนถึงระดับจังหวัด และเป็นการสร้างภาระหนี้สินให้สมาชิกต้องส่งเงินคืนรัฐเนื่องจากตนผู้สูงอายุแล้ว

การมีสมาชิกรุ่นใหม่เข้าร่วมดำเนินโครงการเป็นจำนวนน้อย นับเป็นอุปสรรคต่อการบริหารกองทุนเป็นอย่างยิ่ง นอกจากจะไม่เพียงพอในการที่จะคัดเลือกหาบุคคล ที่มีความรู้และคุณสมบัติที่เหมาะสมมาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ ส่งผลให้การบริหารเงินกองทุนและงบประมาณในการบริหารขาดประสิทธิภาพ และประสิทธิภาพ รากเหง้าของปัญหามาจากคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับหมู่บ้าน ยังไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนและขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารกองทุน

นอกจากนั้นยังพบว่าหลังจากได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี บางกลุ่มไม่สามารถนำเงินชำระคืนกองทุนได้ตามกำหนด เกิดปัญหาหนี้ค้างชำระและมีเบี้ยปรับ เบี้ยผิดนัด โดยเจ้าหน้าที่ต้องลงไปติดตาม

ปัญหาประการสุดท้ายที่พบเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องการพัฒนาต่อยอดอาชีพด้านการตลาดของสมาชิกที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี เนื่องจากสตรีเขียนโครงการเพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุน ได้เขียนแผนการดำเนินงาน และแผนการใช้จ่ายเงินที่ได้รับจัดสรรเพื่อต่อยอดกิจการหรือเป็นเงินทุนหมุนเวียนในการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ แต่ยังคงขาดความรู้ในการทำตลาด การหาช่องทางจำหน่ายสินค้าที่หลากหลาย

แนวทางการแก้ไขปัญหา

ในการแก้ไขปัญหและการพัฒนาการดำเนินงานโครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ผู้เขียนได้ ประมวลข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปัญหที่ประสบข้างต้น ดังนี้

1. สำนักงานเลขาธิการอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ร่วมกับอำเภอนครชัยศรี ประชาสัมพันธ์การรับสมัครสมาชิกใหม่เพื่อเป็นการเพิ่มกลุ่มเป้าหมายสตรีในพื้นที่ให้มากขึ้น ผ่านการประชุมต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการประชุมประจำเดือนหัวหน้าส่วนราชการ ประชุมกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้และเน้นย้ำผู้นำในการประชาสัมพันธ์การรับสมัครสมาชิกกองทุนในระดับตำบล หมู่บ้าน รวมถึงการจัดพื้นที่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนในพื้นที่อำเภอ เพื่อให้สตรีที่มีความสนใจต้องการเงินทุนเพื่อเริ่มต้นอาชีพ หรือต่อยอดกิจการได้ทราบข่าวสาร

2. เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และคณะทำงานขับเคลื่อนการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีระดับตำบล/เทศบาล เปิดโอกาสให้กับสมาชิกได้เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี หลากหลายกลุ่มมากขึ้น ร่วมประชุมอบรมตามแผนปฏิบัติงานของกองทุนเพื่อรับฟังข้อมูลข่าวสาร การรายงานผลการดำเนินงานประจำปี พิจารณากลั่นกรองโครงการที่สมาชิกขอรับการสนับสนุนเงินทุน และคัดเลือกสมาชิกกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของสตรีในทุกระดับ กำหนดดำเนินการจัดกิจกรรมให้มีความยืดหยุ่นสอดคล้องกับความพร้อมของสตรีในพื้นที่

3. สำนักงานเลขาธิการอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ร่วมกับเจ้าหน้าที่พัฒนาสตรี เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชนร่วมช่วย ให้คำปรึกษา แนะนำ ตั้งแต่การเขียนโครงการเสนอขอรับการสนับสนุนเงินกองทุนฯ ตรวจสอบและคัดกรองโครงการที่มีความสามารถในการชำระคืน มีแนวโน้มในการเติบโตพัฒนาต่อยอดกิจการหรือสินค้าและบริการได้ มีการอบรมให้ความรู้ในด้านการจัดการกลุ่มสตรี บริหารงานกลุ่มอาชีพ การเงิน การจัดทำบัญชีรายรับรายจ่าย การจัดทำบันทึกชำระคืนเงินกองทุน โดยมีการออกหนังสือเพื่อแจ้งเตือนกลุ่มสตรีล่วงหน้าเมื่อถึงงวดกำหนดชำระเพื่อให้สมาชิกเตรียมความพร้อม

4. สำนักงานเลขาธิการอนุกรรมการกลั่นกรองและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ร่วมกับเจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน และคณะทำงานขับเคลื่อนและติดตามกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี ติดตามผลหลังกลุ่มสตรีได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนไปแล้วเป็นอย่างไร มีผลสำเร็จหรือประสบปัญหาเรื่องใด และมีความต้องการพัฒนาต่อยอดอาชีพรูปแบบใด รวมถึงการส่งเสริมให้ความรู้ด้านการขาย การตลาด และ

การตลาดออนไลน์ การพัฒนาสินค้าและบริการให้ตรงกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งจะเป็นการพัฒนาศักยภาพสตรีแล้วทำให้สตรีมีรายได้เพิ่มขึ้น มีแนวโน้มในการชำระคืนเงินโครงการได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พร้อมทั้งได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาที่พบจากการวิจัย การวิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ในพื้นที่ อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยได้ใช้เวลาศึกษาเป็นระยะเวลา 2 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม 2565 – กุมภาพันธ์ 2565 ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งเป็นสตรีจำนวนทั้งสิ้น 25 คน ซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าและคณะกรรมการคณะขับเคลื่อนและติดตามการดำเนินงานกองทุนพัฒนาบทบาทระดับตำบล/เทศบาล จากจำนวนตำบลทั้งหมด 24 ตำบล ของอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม

งานวิจัยนี้พบว่า กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีประสบปัญหาหลักในการดำเนินการ 4 ประการ ได้แก่ 4 ประการ ได้แก่ 1) การประชาสัมพันธ์ยังไม่เพียงพอทำให้สมาชิกสตรีขาดความรู้ความเข้าใจในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี 2) การมีส่วนร่วมในกิจกรรมของกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีของสมาชิกสตรี 3) การจัดการภายในของกลุ่มสตรีในการบริหารเงินที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี 4) การพัฒนาต่อยอดอาชีพด้านการตลาดของสมาชิกที่ได้รับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี จากปัญหา 4 ประการ ดังกล่าว งานวิจัยนี้ได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา 4 ประการ เช่นเดียวกัน แต่ข้อเสนอแนะ 4 ข้อที่เสนอไว้ในงานวิจัยนี้ สามารถนำมาบูรณาการและสรุปรวมกันได้ว่า คณะกรรมการขับเคลื่อนกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีแห่งชาติ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ควรจะมีการเตรียมความพร้อมของชุมชนในการที่จะรองรับหรือนโยบายของคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีแห่งชาติ ไปแปลงเป็นแนวทางในการดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของ แต่ละท้องถิ่น ในกรณีเช่นนี้จะรวมถึงการพัฒนาศักยภาพทางการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย 1) การประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ได้สมาชิกในแต่ละชุมชนเข้ามาร่วมดำเนินการ และให้การสนับสนุน ทางด้านงบประมาณและทรัพยากรที่ระดมมาได้จากภายในชุมชน 2) พัฒนาระบบการติดตาม และประเมินผลความก้าวหน้าของงาน ซึ่งรวมถึงการจัดทำรายงาน ผลการดำเนินงาน และรายงาน การใช้จ่ายงบประมาณ

อภิปรายผลการวิจัย

โครงการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้สตรี มีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอาชีพ โดยการปล่อยเงินกู้ให้สมาชิกเพื่อนำไปใช้เป็นต้นทุนการรวมกลุ่ม และพัฒนาอาชีพ ตามความเหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของสมาชิก ผลที่ได้จาก การวิจัยในส่วนนี้ พบว่า มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน และการบริหารกองทุนต่าง ๆ เช่นเราพบว่า กองทุนพัฒนาบทบาทสตรีได้มีการคัดเลือกกรรมการ ประธานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเสร็จเรียบร้อยแล้วทุกตำบล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปีเยะ แยมเอม (2552) ที่ได้ศึกษาผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในเขตเทศบาลตำบลหนองไม้แดง อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

การคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีมีความโปร่งใส ในด้านการบริหารจัดการ แต่ปัญหาหลักอยู่ที่ว่า กองทุนพัฒนาบทบาทสตรียังมีจุดอ่อนอยู่ที่การบริหารจัดการ เช่นเดียวกับผลที่ได้ จากการศึกษากองทุนอื่น ที่พบว่า มีการอนุมัติโครงการเกี่ยวกับโครงการฝึกอาชีพเป็นส่วนใหญ่ ด้านการขอรับเงินสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี พบว่า สมาชิกในแต่ละหมู่บ้านยังมีการเสนอ โครงการเข้าไปขอรับงบประมาณที่ทางจังหวัดจัดสรรเป็นหลัก ส่วนด้านการรายงานผลการใช้จ่าย สมาชิกของกองทุนที่ได้รับอนุมัติโครงการมิได้จัดทำรายงานผลการดำเนินงาน ตามรูปแบบรายงานที่ทางกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุกูล บำรุงไทย และคณะ (2543) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนา

เศรษฐกิจชุมชนแบบพึ่งตนเองของจังหวัดตากซึ่งพบข้อสรุปว่า การบริหารงานของกลุ่มยังขาดทักษะด้านการบริหารกลุ่ม ขาดบุคลากรที่จะเข้ามาให้ความรู้และสนับสนุน จึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมแก่เจ้าหน้าที่เช่นเดียวกับที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้

นอกจากนี้เรายังเห็นได้ว่า ในการขยายหรือเพิ่มจำนวนสมาชิกควรเน้นไปที่การประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้สมาชิกของชุมชนทุกคนได้รับทราบอย่างละเอียด ควรมีการโฆษณา และให้ความรู้ที่เกี่ยวกับการลงทะเบียนสมาชิกโดยใช้สื่อหลายประเภท ส่วนการจัดตั้งคณะกรรมการกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีในระดับต่าง ๆ ควรมีการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนให้มากยิ่งขึ้น สำหรับการบริหารเงินกองทุนและงบประมาณ ควรมีการพิจารณาจัดสรรงบประมาณ ให้กับโครงการนำร่องของแต่ละอำเภอหรือแต่ละตำบลก่อน เพื่อที่จะเป็นแนวทางในการสนับสนุนงบประมาณให้กับโครงการอื่น ๆ ต่อไป ซึ่งผลการวิจัยในส่วนนี้สอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุรางค์ อีลา (2547) ที่ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน กรณีศึกษา ตำบลเรียง อำเภอศรีสะเกษ จังหวัดนราธิวาส ซึ่งพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพ ในการบริหารจัดการหมู่บ้าน ได้แก่ การช่วยเหลือจากสมาชิก ความสามารถในการประสานงาน ของคณะกรรมการ การสนับสนุนด้านวิชาการและการจัดการ ประสบการณ์ในการทำงานที่เกี่ยวกับ กองทุน และการมีประสบการณ์ในการได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจในเรื่องการบริหาร กองทุน

ข้อเสนอแนะ

จากข้อสังเกตและผลการวิจัยที่ได้ครั้งนี้ สามารถให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายว่า ที่ควรมีการศึกษาเพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการที่สมาชิกสตรีขอรับเงินทุนสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีเป็นรายโครงการว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์ หรือไม่ มีการบริหารจัดการกลุ่มที่ดีมากน้อยเพียงใด เพื่อหาแนวทางในการเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถ สร้างความมั่นคงด้านอาชีพ รายได้ และสวัสดิการของสตรีอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กลุ่มมาตรการและกลไก กองส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศ กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว. (2560). ยุทธศาสตร์การพัฒนาสตรี พ.ศ.2560-2564. กรุงเทพฯ: กรมกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. (2564). ยุทธศาสตร์กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. สืบค้นจาก <http://www.womenfund.in.th/strategy-and-planning/strategic.html>
- นนท์ส ไพศรี, บุญทัน ดอกโธสง, และวิมล หอมยิ่ง. (2558). ประสิทธิภาพการดำเนินงานนโยบายกองทุนพัฒนาบทบาทสตรีไปปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตสตรีในกลุ่มจังหวัดภาคกลาง. วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 9(2), 123-134.
- แผนปฏิบัติการปีบัญชี 2564. (2563). กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน
- เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. (2551). การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บริษัทพิชการพิมพ์.
- วรเดช จันทรศร. (2551). ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สมาคมนักวิจัยมหาวิทยาลัยไทย (TURA).
- สำนักงานกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี. (2562). แผนยุทธศาสตร์การบริหารทรัพยากรบุคคล กองทุนพัฒนาบทบาทสตรี กรมการพัฒนาชุมชน พ.ศ.2563-2564. กรุงเทพฯ: กรมการพัฒนาชุมชน.

แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ
Motivation for the Performance of Personnel of the Seafarers
Standard Division

กัญญวิวัฒน์ ไทยกิ่ง

Kuntiwat Thaiking

เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล กองมาตรฐานคนประจำเรือ

Data recording officer Seafarer Standards Division

E-mail: kuntiwat.th@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ (2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำงานกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ และ (3) เพื่อเสนอแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ บุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือที่เป็นพนักงานทั่วไปและผู้บริหาร มีจำนวน 50 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ค่า t-test ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ หัวหน้าหน่วยบริหารงานทั่วไป หัวหน้าฝ่ายสัญญาคนประจำเรือ หัวหน้าฝ่ายทะเบียนคนประจำเรือ หัวหน้าฝ่ายสอบความรู้ และหัวหน้ากลุ่มมาตรฐานหลักสูตร มีจำนวนทั้งหมด 5 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกและทำการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (2) ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก (3) การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ จำแนกตามเพศ อายุ สภาพสมรรถนะ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงานและรายได้ต่อเดือน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศ อายุ สภาพสมรรถนะ ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่งแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน; บุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ; กรมเจ้าท่า

Abstract

The objectives of this research are: (1) to study the level of motivation for working for seafarers' standards personnel; (2) to study the relationship between working factors and motivation for working for seafarers' standards personnel. (3) to propose guidelines for enhancing the motivation for the performance of seafarers' personnel standards.

This research is a mixed method research. For the quantitative research, the population consisted of 50 seafarer standards personnel who were general employees and executives. Data were collected using questionnaires. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation. One-way analysis of variance, t-test values. Qualitative research the key informant is the head of the general administration unit. Head of Seafarer Contract Department Head of the Seafarer Registration Department Head of Knowledge Examination Department and head of the curriculum standards group There were a total of 5 people. Data were collected by in-depth interviews and content analysis.

Research results (1) Factors related to the work of seafarers standards personnel found that overall At a high level (2) The efficiency of the personnel of the Seafarer Standards Division found that overall, it was at a high level (3) . Performance efficiency of seafarer's standards personnel classified by sex, age, marital status, educational level. position type Work experience and monthly income found that the respondents were gender, age, marital status, education level. Different types of positions are effective in the performance of the ship's standard personnel. There were no statistically significant differences.

Keyword: Motivation for the performance of personnel; The Seafarers Standard Division; Marine Department

บทนำ

ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย สังคมไทยได้พัฒนาไปสู่สังคมเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันสูง การบริหารงานบุคคลจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ต่อการพัฒนาและส่งเสริมให้คนไทยได้มีการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความสุขในการดำรงชีวิต ซึ่งนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ได้ให้ความสำคัญใน การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้พร้อมในการสร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศ พัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมคนเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกายให้มีความสมบูรณ์และแข็งแรง มีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม สติปัญญาที่รอบรู้ มีความเพียร รวมถึงการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งเอื้อต่อการพัฒนาคน หน่วยงานทั้งองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนได้ให้ความสำคัญกับบุคลากร เพราะบุคลากรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดของการทำงานที่ส่งผลให้องค์กรประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ อีกทั้งยังมีผลต่อความก้าวหน้าและเสื่อมถอยขององค์กร บุคลากรเป็นทรัพยากรที่มีบทบาทสำคัญต่อการผลักดันภารกิจให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ สิ่งสำคัญนี้ คือจะอย่างไรให้ทรัพยากรบุคคลขององค์กรทำงานอย่างเต็มความสามารถ มีความจงรักภักดีในองค์กร ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อให้เกิดพฤติกรรมการทำงานที่มุ่งเพิ่มปริมาณองค์กร จึงจำเป็นต้องสร้างแรงจูงใจเนื่องจากแรงจูงใจนั้นมีอิทธิพลต่อผลิตผลของงาน ซึ่งจะมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ขึ้นอยู่กับการจูงใจในการทำงานซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่พนักงานจะตอบสนองต่องานโดยที่ขาดแรงจูงใจ

เพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุเป้าหมายตามที่คาดหวัง ผู้บริหารจะต้องทราบถึงแรงจูงใจใน การปฏิบัติงานของบุคลากร และจำเป็นต้องบริหารจัดการให้บุคลากรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เมื่อบุคลากรมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานจะทำให้เกิดผลดีแก่องค์กร ส่งผลให้ผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และบรรลุเป้าหมายขององค์กร ผู้บังคับบัญชาจะต้องสร้างแรงจูงใจและขวัญกำลังใจใน การปฏิบัติงานให้กับผู้ใต้บังคับบัญชา หรือผู้ร่วมงานในองค์กรเพื่อรักษาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถให้

ปฏิบัติงานในหน่วยงานได้เป็นเวลานาน ๆ ตลอดจนจะต้องประพฤติให้เป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาและผู้ร่วมงาน แรงงูใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรมีผลต่อความสำเร็จของงาน ทำให้บุคลากรปฏิบัติงานในหน่วยงานด้วยความเต็มใจ พุ่มเทก้าลังกาย ก้าลังความคิด อุทิศเวลาให้กับองค์กรและนำพาองค์กรให้พัฒนาความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นแรงงูใจจึงเป็นสิ่งสำคัญมากอย่างหนึ่งต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร และถ้าองค์กรใดบุคลากรมีแรงงูใจอยู่ในระดับสูงเสมอ ก็จะมี ความเต็มใจในการปฏิบัติงานอย่างจริงจัง

เพื่อให้ผลสำเร็จและประสิทธิภาพของงาน แรงงูใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือจึงเป็นเรื่องที่เป็นพื้นฐานที่ผู้บริหารองค์กรควรให้ความสนใจและควรตระหนักว่า แรงงูใจของบุคลากรส่งผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลาตามสภาพการณ์หรือจังหวะเวลา ทำให้วิเคราะห้สภาพขององค์กรได้ชัดเจนมากขึ้นและจะช่วยให้สามารถแก้ไขปัญหาลได้ตรงจุด ซึ่งจะนำมาวางแผนการพัฒนาองค์กรในเรื่องต่าง ๆ ได้ ทั้งยังอาจจะช่วยกระตุ้นให้ผู้บริหารหันมาให้ความสนใจปัจจัยด้านอื่น ๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างปรับปรุงประสิทธิภาพองค์กรได้ และจะมีประโยชน์อย่างแท้จริงหากสามารถนำไปใช้เพื่อการวางแผนในเชิงปฏิบัติการต่อไป

ดังนั้น การศึกษาวิจัยเรื่องแรงงูใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือเป็นที่สำคัญในการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลที่มีความซับซ้อนและความท้าทายมากมาย การศึกษาวิจัยดังกล่าวสามารถช่วยปรับปรุงสภาพแวดล้อมการทำงานให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับแรงงูใจในการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการทำงานกับแรงงูใจในการปฏิบัติงานบุคลากร กองมาตรฐานคนประจำเรือ
- 3) เพื่อเสนอแนวทางในการเสริมสร้างแรงงูใจในการปฏิบัติงานบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

สมมติฐานการวิจัย

- 1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อแรงงูใจของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ
- 2) ปัจจัยงูใจ มีผลด้านบวกต่อแรงงูใจของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ
- 3) ปัจจัยค่าจูน มีผลด้านบวกต่อแรงงูใจของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาแรงงูใจต่าง ๆ บุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานของบุคลากร ตลอดจนการบริการประชาชน หรือการนำผลวิจัยมาใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการสนับสนุนพัฒนาแรงงูใจที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และเป็นข้อมูลเบื้องต้นสำหรับนักวิจัย และนักวิชาการและบุคคลทั่วไป ที่ให้ความสนใจได้นำไปศึกษาและประยุกต์ใช้ในการศึกษาแรงงูใจในการทำงานของหน่วยงานอื่น ๆ

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากร คือ บุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือที่เป็นพนักงานทั่วไปและผู้บริหาร มีจำนวน 50 คน ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ หัวหน้าหน่วยบริหารงานทั่วไป หัวหน้าฝ่ายสัญญาคนประจำเรือ หัวหน้าฝ่ายทะเบียนคนประจำเรือ หัวหน้าฝ่ายสอบความรู้ และหัวหน้ากลุ่มมาตรฐานหลักสูตร มีจำนวนทั้งหมด 5 คน

เครื่องมือการวิจัย

แนวทางเชิงปริมาณ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบ ไคเคิร์ท (Likert) แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สภาพสมรรถนะทางการศึกษา ประเภทตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และรายได้ต่อเดือน เป็นคำถามประเภทตรวจสอบรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ได้แก่ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการนิเทศงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านองค์การและการจัดการ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ด้านความมั่นคงในงาน และด้านสถานที่การทำงาน

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐาน คนประจำเรือ โดยผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนน

แนวทางเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือการวิจัย โดยสัมภาษณ์เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถาม มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือตอบแบบสอบถาม 2) ส่งแบบสอบถามและติดต่อขอเก็บข้อมูลด้วยตนเอง 3) นำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบ แล้วคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลมาจัดระบบเพื่อนำไปวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย และรายงานผลการวิจัยต่อไป

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการใช้สัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ 1) ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือการสัมภาษณ์ จำนวน 5 คน ได้แก่ หัวหน้าหน่วยบริหารงานทั่วไป หัวหน้าฝ่ายสัญญาคนประจำเรือ หัวหน้าฝ่ายทะเบียนคนประจำเรือ หัวหน้าฝ่ายสอบความรู้ และหัวหน้ากลุ่มมาตรฐานหลักสูตร 2) นัดวัน เวลากับผู้ให้ข้อมูล 3) สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลด้วยการบันทึกเสียง หรือจดบันทึก 4) เมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์ กล่าวขอบคุณผู้ให้ข้อมูล ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลและเนื้อหาที่ได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณ คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรสองกลุ่ม (t-test)

2. เชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) นำเสนอด้วยการบรรยายหรือพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.00 อายุ 30 - 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 52.00 โสด/หม้าย คิดเป็นร้อยละ 60.00 ปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 74.00 พนักงาน คิดเป็นร้อยละ 30.00 ประสบการณ์ทำงาน คือ ไม่เกิน 5 ปี, 5 - 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.00 และรายได้ต่อเดือน คือ 15,000 - 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.00

2. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนิเทศงาน อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการอยู่ในระดับมาก

2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ตรงความรู้ความสามารถของท่าน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านได้ปฏิบัติงานที่มีความมีอิสระเพียงพอต่อการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก

2.2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทำงานมีนโยบายการสนับสนุน ให้บุคลากรมีการปรับเปลี่ยนและ มอบหมายงานให้เหมาะสมกับ ความสามารถ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การเลื่อนตำแหน่งหนึ่งในหน่วยงานของท่านเป็นไปตามกฎเกณฑ์และมีความยุติธรรม อยู่ในระดับมาก

2.3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านการนิเทศงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถทำงานได้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านทราบระบบการจัดองค์กร และการสั่งการภายในองค์กร อยู่ในระดับมาก

2.4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านการติดต่อสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านได้รับความร่วมมือในการทำงานจากเพื่อนร่วมงาน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านได้รับความปรึกษาจากผู้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาในการทำงาน อยู่ในระดับมาก

2.5 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านองค์กรและการจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บังคับบัญชาบริหารงานและมอบหมายงานให้แก่บุคลากรตามนโยบายที่กำหนดไว้ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีโอกาสได้กำหนดเป้าหมายและนโยบายองค์กร อยู่ในระดับมาก

2.6 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สิทธิวันหยุด ประจาปีลากรักษาป่วยและลาพักผ่อน ที่ได้รับมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เงินเดือนที่ท่านได้รับมีความเหมาะสมกับงานที่ท่านปฏิบัติและเพียงพอต่อการดำรงชีพ อยู่ในระดับมาก

2.7 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านความมั่นคงในงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมีความสุขที่ได้ปฏิบัติในตำแหน่งนี้ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านภาคภูมิใจที่ได้ปฏิบัติในตำแหน่งปัจจุบัน อยู่ในระดับมาก

2.8 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านสถานที่ การทำงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สภาพการทำงานมีส่วนช่วยส่งเสริมความรู้และประสบการณ์ในการทำงานของท่าน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ อุปกรณ์ เครื่องมือที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานมีความเหมาะสมเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

3. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านภารกิจ อยู่ในระดับมาก รองลงมา คือ ด้านค่าใช้จ่าย อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านคุณภาพของงาน อยู่ในระดับมาก

3.1 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านคุณภาพของงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านมีการวางแผนในการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเสมอ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านมีการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอยู่เสมอเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติให้มีคุณภาพมากขึ้น อยู่ในระดับมาก

3.2 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านปริมาณงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านปฏิบัติงานด้วยความสำเร็จได้ตามปริมาณงานเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้, ท่านมีการจัดลำดับความสำคัญของปริมาณงานเพื่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ค่าตอบแทน และสวัสดิการที่ได้รับมีความเหมาะสมกับปริมาณงานที่ท่านรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก

3.3 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านเวลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การปฏิบัติงานของท่านมีการแบ่งเวลาอย่างชัดเจน อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านตรงต่อเวลาและรักษาเวลาในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก

3.4 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านค่าใช้จ่าย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านดำเนินการใช้งบประมาณโดยเกิดประโยชน์สูงสุดต่อกองมาตรฐานคนประจำเรือ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ท่านปฏิบัติงานสำเร็จด้วยความคุ้มค่าและประหยัดทรัพยากร อยู่ในระดับมาก

3.5 ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ ด้านภารกิจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ท่านสามารถปฏิบัติงานได้ตามแผนการปฏิบัติของกองมาตรฐานคนประจำเรือ อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ วิธีปฏิบัติงานของท่านเป็นไปตามขั้นตอนและมาตรฐานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ อยู่ในระดับมาก

4. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร กองมาตรฐานคนประจำเรือ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศ อายุ สภาพสมรส ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่ง แตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ แต่ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงานและรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ พบว่า ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งงาน ด้านการนิเทศงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านองค์การและการจัดการ และด้านสถานที่การทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการและด้านความมั่นคงในงานไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. จากแนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

5.1 ด้านคุณภาพงาน พบว่า บุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือเป็นการทำงานที่เน้นรวดเร็ว ปลอดภัย เข้าใจในการปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามมาตรฐานหรือระเบียบ ข้อปฏิบัติที่กำหนดตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย มีการสอนงานหรือการให้คำปรึกษาจากผู้มีความรู้หรือเชี่ยวชาญในงานนั้น ๆ มีการกำหนดเป้าหมาย คุณภาพของงานที่ตั้งไว้ เพื่อกระตุ้นการทำงานให้มีความกระตือรือร้นในการทำงาน ลดความเครียด และมีการประเมินผล การติดตามงาน มีการสื่อสารข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผ่านสื่อออนไลน์ เช่น Facebook การเพิ่มคุณภาพของงาน มีการใช้วิธีการเพิ่มค่าตอบแทน เพิ่มทักษะและศักยภาพที่จำเป็นเพื่อให้ทันเทคโนโลยีที่ทันสมัยในยุค 5G

5.2 ด้านปริมาณงาน พบว่า กองมาตรฐานคนประจำเรือ กรมเจ้าท่า มีปริมาณงานมาก จึงควรเพิ่มอัตรากำลังคน เพราะงานมีปริมาณมาก ทำให้ไม่ได้มาตรฐานสากล การเก็บข้อมูลยังไม่เป็นระบบหรือ Online ดังนั้นปริมาณงานที่มอบหมายให้บุคลากรได้รับผิดชอบควรมีปริมาณที่เหมาะสม และควรมอบอำนาจการตัดสินใจในงานเพื่อเป็นการมอบอำนาจในการทำงาน เพื่อสามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจกับผู้อื่นและองค์กร

5.3 ด้านเวลา พบว่า การมอบหมายงานให้เหมาะกับเวลาที่กำหนด แต่ขั้นตอนการทำงานใดซ้ำซ้อน ลดขั้นตอนดังกล่าว ส่งผลให้ลดภาระและความเครียดของบุคลากรที่ทำงานได้ดี มีการมอบหมายงานที่ตรงตามความสามารถ ทำให้งานประสบความสำเร็จ เกิดความภาคภูมิใจของคนทำงานและมีกำลังใจในการทำงานต่อไป

5.4 ด้านค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ พบว่า การลดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นลง เช่น ประหยัดน้ำ ไฟฟ้า ค่าแรงพิเศษ ค่าเดินทาง คือ การไม่เปิดไฟ เปิดแอร์ที่เวลาไม่จำเป็น หรือการติดต่องานหรือทำงานผ่านออนไลน์ เป็นการประหยัดค่าเดินทาง ทำให้ต้นทุนในการดำเนินการลดลง ทำให้แรงงานเกิดความพึงพอใจที่สามารถช่วยองค์กรประหยัดค่าใช้จ่ายได้ ทำให้มุ่งมั่นในการทำงานมากขึ้น

5.5 ด้านภารกิจ พบว่า กฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานของคนประจำเรือ คือ อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานทางทะเล พ.ศ. 2549 (Maritime Labour Convention: MLC) เกี่ยวกับสวัสดิภาพของแรงงานที่ทำงานบนเรือประมง SOLAS เป็นข้อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยขั้นต่ำสำหรับอุปกรณ์โครงสร้างเรือ และ การทำงาน สำหรับเรือเดินทะเล โดยองค์การทางทะเลระหว่างประเทศ ได้จัดทำอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยมาตรฐานการฝึกอบรม การออกประกาศนียบัตร และการเข้ายามสำหรับคนประจำเรือ วางมาตรฐานความรู้ความสามารถของคนประจำเรือในเรื่องการฝึกอบรม การออกประกาศนียบัตร และการเข้ายามสำหรับคน ประจำเรือ ก่อนที่จะออกไปปฏิบัติงานในทะเล ทั้งในฝ่ายเดินเรือ ฝ่ายช่างกลเรือ ช่างไฟฟ้า ฝ่ายวิทยุสื่อสาร และกำหนดมาตรฐานความรู้ขั้นสูงสำหรับการปฏิบัติงานในเรือที่มีความพิเศษ และกำหนดพันธะให้ประเทศต่าง ๆ สามารถตรวจสอบมาตรฐานการศึกษาและการฝึกอบรมของประเทศอื่น ๆ ได้ก่อนจะยอมรับผู้ถือประกาศนียบัตรที่ออกโดยประเทศนั้นให้ทำการในเรือที่ชักธงของประเทศตนได้ รวมทั้งกำหนดมาตรฐานระยะเวลาการปฏิบัติงาน ระยะเวลาการพักผ่อนของคนประจำเรือ เพื่อคุ้มครองการปฏิบัติงานบนเรือและเพื่อความปลอดภัยในการเดินเรือ

อภิปรายผลการวิจัย

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

จากการศึกษา พบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีเพศ อายุ สภาพสมรส ระดับการศึกษา ประเภทตำแหน่งแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือไม่

แตกต่างกัน แต่ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทำงานและรายได้ต่อเนื่องแตกต่างกัน มีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือแตกต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่า บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานหรือมีอายุน้อย ย่อมมีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดีกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานหรือมีอายุมาก เพราะบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานหรือมีอายุน้อย เป็นแรงงานที่แข็งแรง ไม่เจ็บป่วยง่าย มีความรู้เทคโนโลยีที่ดีกว่าเพราะเป็นคนรุ่นใหม่ และบุคลากรที่มีรายได้ต่อเนื่องที่น้อย ย่อมมีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดีกว่าบุคลากรที่มีรายได้ต่อเนื่องที่มาก เพราะผู้ที่มีรายได้ต่อเนื่องน้อยพยายามจะตั้งใจในการทำงาน เพื่อปรับเงินเดือนหรือเลื่อนตำแหน่งให้ตนเองมีความก้าวหน้าในอาชีพให้มากยิ่งขึ้น

สมมติฐานข้อที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ

จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ พบว่า ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านความก้าวหน้าตำแหน่ง ด้านการนิเทศงาน ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านองค์การและ การจัดการ และด้านสถานที่การทำงานมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากร กองมาตรฐานคนประจำเรือ ส่วนด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการและด้านความมั่นคงในงานไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ แนวทางในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานบุคลากรกองมาตรฐานคนประจำเรือ คือ การเพิ่มค่าตอบแทน เพื่อสร้างแรงจูงใจ ในการทำงาน ทำให้บุคลากรมีความพึงพอใจที่จะได้รับเงินไปใช้จ่าย เกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน รู้สึกต้องรับผิดชอบงานมากขึ้น แต่ต้องได้รับมอบหมายงานในปริมาณที่เหมาะสมกับเวลา จึงจะสามารถทำงานได้สำเร็จ กระตุ้นความร่วมมือในการทำงานเพื่อลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็นลง และสามารถปฏิบัติงานตามภารกิจที่ต้องสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายไทยร่วมด้วย ผู้วิจัยเห็นว่า งานที่ปฏิบัติมีลักษณะที่แปลกใหม่การมีสวัสดิการ สิ่งแวดล้อม เพื่อนร่วมงานหรือที่ปรึกษาที่ดีจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานที่ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากข้อค้นพบว่าเงินเดือนที่ท่านได้รับมีความเหมาะสมกับงานที่ท่านปฏิบัติและเพียงพอต่อการดำรงชีพ ดังนั้นบุคลากรในกองมาตรฐานคนประจำเรือควรบริหารค่าใช้จ่ายส่วนตัวให้เพียงพอต่อการดำรงชีพ จะทำให้ไม่มีปัญหาทางการเงิน และไม่ส่งผลทำให้ประสิทธิภาพการทำงานลดลง เนื่องจากมีความสุข ในการทำงาน

2. จากข้อค้นพบว่า การเลื่อนตำแหน่งในหน่วยงานของท่านเป็นไปตามกฎเกณฑ์และมีความยุติธรรม ดังนั้นองค์การควรมีหลักเกณฑ์ที่โปร่งใส ปฏิบัติได้ ตรวจสอบได้ และให้มีบุคคลหลาย ๆ คนสามารถประเมินการทำงานได้ เพื่อเป็นการถ่วงดุลน้ำหนักการประเมินไม่ตกเป็นอำนาจของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง

3. จากข้อค้นพบว่า ที่ทำงานมีการส่งเสริมสนับสนุนให้มีโอกาสในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นให้มีการขอตำแหน่งทางวิชาการรวมถึงการอบรมพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ควรมีโครงการส่งเสริมหรือสนับสนุนความก้าวหน้าในการทำงานเป็นประจำปี เช่น การส่งไปอบรม การขอตำแหน่งทางวิชาการ เป็นต้น และเชิดชูผู้ที่มีคุณงามความดีที่หาให้องค์การมีความเจริญก้าวหน้า เช่น การให้รางวัล มอบเกียรติบัตร กล่าวคำชมเชย เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องอื่น ๆ เช่น ประสิทธิภาพการทำงานของมาตรฐานคนประจำเรือตามกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายไทยตามความคิดเห็นของหน่วยงานภาครัฐ ปัญหาและอุปสรรคของมาตรฐานคนประจำเรือ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของกองมาตรฐานคนประจำเรือ เป็นต้น
2. ควรศึกษาประชากรอื่น ๆ เช่น หน่วยงานภาครัฐ ผู้รับบริการเรือ
3. ควรใช้เครื่องมืออื่น ๆ เช่น แบบสังเกต เป็นการมองเห็นด้วยสื่อสัมผัสด้วยตา เป็นการสังเกตพฤติกรรมหรือการกระทำจากการปฏิบัติงานจริงได้อีกทางหนึ่ง

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎา แสงวดี. (2550). สถานการณ์ด้านกำลังคนพยาบาลวิชาชีพในประเทศไทย ในวิกฤตกำลัง “คน” ด้านสุขภาพทางออก หรือทางตัน. กรุงเทพฯ : กราฟิโอสเต็มส์ .
- จักรี ศรีจารุเมธีญาณ และ สุรศักดิ์ อุดมืองเพีย. (2563). แรงจูงใจในการทำงาน : ทฤษฎีและการประยุกต์ ใช้. วารสารมจรอุบลปริทรรศน์, 5(1), 424-436.
- จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย. (2549) จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : แอคทีฟ พรินท์ .
- ตันติมา ด้วงโยธา. (2540). แรงจูงใจในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพโรงพยาบาลจิตเวชสังกัดกรมสุขภาพจิต. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธัญญนิตย์ นาคสินธุ์ . (2549). ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อแรงจูงใจในการทำงานของพยาบาลวิชาชีพ : กรณีศึกษา โรงพยาบาลตราด. (วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต). สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- นเรศ ภูโคกสูง. (2541). การศึกษาความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกสิกรไทยจำกัด. (มหาชน). (วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สาขาการศึกษาผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม Guidelines for Sustainable Tourism Development of Nakhonpathom Province

เม กองแก้ว

May Kongkaew

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Master's degree student, Master of Public Administration Program

College of Management Innovation Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: Kongkaew_may@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อประเมินความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม (2) เพื่อวิเคราะห์สภาพการณ์ของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม (3) เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยใช้แนวทางการวิจัยเชิงผสมระหว่างเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ในภาพรวมมีความหวังในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐมในระดับสูง (2) สภาพการณ์ของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม (ก) ลักษณะเด่น ด้านสภาพแวดล้อม ลักษณะภูมิประเทศ ศาสนา ประวัติศาสตร์ และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน (ข) ลักษณะด้อย ด้านลักษณะภูมิประเทศ ภัยธรรมชาติ และเส้นทางคมนาคม (ค) โอกาสในการพัฒนา เรื่อง การเพิ่มองค์ความรู้ในแก่คนในชุมชน การบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีคุณค่า และการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะภูมิประเทศ (ง) อุปสรรคในการพัฒนา ด้านงบประมาณและสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (3) แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ได้แก่ (ก) ด้านการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน พัฒนาด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ (ข) ด้านสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชน สืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีให้คงอยู่อย่างยั่งยืน และธำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของคนในชุมชน (ค) ด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น การนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของทรัพยากร (ง) ด้านสิ่งแวดล้อม การปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมสวยงาม มีการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ และชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (จ) แนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นและวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยว และภาครัฐพิจารณาการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาตามความเหมาะสม ภาคเอกชนสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ตามความเหมาะสม

คำสำคัญ: การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน; การพัฒนาอย่างยั่งยืน; การจัดการการท่องเที่ยว

Abstract

The objectives of this research were (1) to evaluate tourists's expectations toward sustainable tourism of Nakhonpathom Province (2) to analyse the situation of sustainable tourism management of Nakhonpathom Province (3) to propose guidelines for sustainable tourism development of Nakhonpathom Province. The researcher used an integrative research

approach. Between quantitative and qualitative. Findings revealed that (1) expectations of Thai tourists visiting Nakhonpathom Province towards sustainable tourism development of Nakhonpathom Province overall, there is high expectation in sustainable tourism development of Nakhonpathom Province (2) situation of sustainable tourism management of Nakhonpathom Province (a) feature : environment, topography, religion, history and participation of people in the community (b) recessive : topography, natural disaster and transportation routes (c) opportunities for development : increasing knowledge of people in the community, management of existing resources valuable and adapted to the terrain (d) barriers to development : budget and COVID – 19 (3) guidelines for sustainable tourism development of Nakhonpathom Province (a) sustainable management : development Of utilities (b) society, culture and way of life of the community : inherit and preserve cultural traditions and maintain way of life of the community (c) economy : bringing the resources available in the community to transform them into products. to increase the value of resources (d) environment : improve the landscape of tourist attractions, solid waste management and communities are involved in environmental conservation (e) guidelines for building cooperation between the government, the private sector and the people : the government, the private sector and the people shared their opinions and planned to develop tourism, The government considers budget allocation for tourism development and The private sector supports in various fields

Keyword: Sustainable Tourism; Sustainable Development; Tourism Management

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่สำคัญ สามารถนำเงินตราเข้าประเทศได้เป็นจำนวนมาก และมีผลต่อการพัฒนาประเทศเป็นอย่างดี แต่ละประเทศจึงได้มีกิจกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง เพื่อเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวให้กับประเทศของตนและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากและได้ใช้กลไกการส่งเสริมหลายรูปแบบ โดยมุ่งหมายที่จะให้นักท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศมากขึ้น จึงเป็นเหตุให้การท่องเที่ยวกลายเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุดของโลก ซึ่งการท่องเที่ยวได้มีการขยายตัวอย่างรวดเร็วในแทบทุกภูมิภาคของโลก จากข้อมูลขององค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization) เผยว่า การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ส่งผลกระทบบ้างแรงต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวระหว่างประเทศในปี 2020 ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงร้อยละ 74 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศลดลงราว 1 พันล้านครั้งทั่วโลกในปี พ.ศ. 2563 เมื่อเทียบกับปีพ.ศ.2562 อันเป็นผลมาจากข้อจำกัดการเดินทางที่บังคับใช้ในเกือบทุกประเทศทั่วโลก เพื่อควบคุมการระบาดใหญ่และคาดว่าจะการลดลงของจำนวนนักท่องเที่ยวจะนำไปสู่การสูญเสียรายได้ 1.3 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราว 38 ล้านล้านบาท) หรือคิดเป็น 11 เท่าของความสูญเสียที่เกิดจากวิกฤตเศรษฐกิจปี พ.ศ. 2552 ทำให้ถูกกำหนดว่าเป็น “ปีที่เลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์” ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การระบาดใหญ่ครั้งนี้ส่งผลกระทบต่อทุกภูมิภาคทั่วโลก โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิกลดลงร้อยละ 84 ในตะวันออกกลางและแอฟริกาลดลงร้อยละ 75 ขณะที่ในยุโรปลดลงร้อยละ 70 แม้จะฟื้นตัวเล็กน้อยในช่วงฤดูร้อน ส่วนทวีปอเมริกาลดลงร้อยละ 69 (World tourism Organization, 2020)

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย เพราะนอกจากนั้นมีการสร้างรายได้โดยมีมูลค่าเป็นอันดับหนึ่งของการค้าบริการรวมของประเทศไทยแล้ว ยังเป็นอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดธุรกิจที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย อาทิ โรงแรมและที่พัก ภัตตาคารร้านอาหาร ร้านจำหน่ายของที่ระลึก การคมนาคมขนส่ง เป็นต้น ซึ่งก่อให้เกิดการลงทุนในรูปแบบเงินตราต่างประเทศปีละหลายแสนล้านบาท รวมทั้งสร้างกระแสเงินหมุนเวียนภายในประเทศจากคนไทยเที่ยวไทยนับเป็นแสนล้านบาท เช่นเดียวกัน ซึ่งในปี 2552 ประเทศไทยรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างประเทศประมาณ 527,326 ล้านบาท หรือประมาณร้อยละ 8.5 ของมูลค่าส่งออกรวมกัน (ร้อยละ 51.1 ของมูลค่าส่งออกภาคบริการ) หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 5.8 ของผลิตภัณฑ์มวลประชาชาติ (GDP) ขณะเดียวกัน ธุรกิจการท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานกว่า 2 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 6 - 7 ของแรงงานทั้งระบบ รวมทั้งยังช่วยกระจายรายได้และการจ้างงานสู่ชนบท รายได้ดังกล่าวยังมีส่วนสำคัญที่ช่วยชดเชยการขาดดุลในการค้าในช่วงที่มีการส่งออกสินค้าของประเทศไทยมีแนวโน้มชะลอตัวลงตามภาวะเศรษฐกิจโลก ดังนั้น ในการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวประเทศไทยจึงต้องพิจารณาข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งสถานการณ์การท่องเที่ยวโลกและสถานการณ์การท่องเที่ยวไทยภาคกลาง เป็นภูมิภาคตอนกลางของประเทศไทย เป็นดินแดนที่ราบลุ่มซึ่งมากมายด้วยท้องนาและเรือกลสวน พืชพันธุ์ธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ สมฉายา “อู่ข้าวอู่น้ำของประเทศไทย” มีโบราณสถานมากมาย บ่งบอกถึงการเป็นเมืองเก่าแสนรุ่งเรือง ซึ่งส่งต่อประเพณีวัฒนธรรมงดงามมาจนถึงทุกวันนี้ นอกจากนี้แล้ว ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เช่น อนุสาวรีย์วีรชนค่ายบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี สะพานข้ามแม่น้ำแคว จังหวัดกาญจนบุรี พระนารายณ์ราชนิเวศน์ จังหวัดลพบุรี ศาลพันท้ายนรสิงห์ จังหวัดสมุทรสาครพระนครศรีอยุธยา จังหวัดเพชรบุรี อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และพระปฐมเจดีย์ จังหวัดนครปฐม ตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มภาคกลางห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ 58 กิโลเมตร

เมืองนครปฐมเดิมตั้งอยู่ริมทะเลเป็นเมืองเก่าแก่ที่สุดแห่งหนึ่งของไทย เจริญรุ่งเรืองมากในสมัยทวารวดี เพราะเป็นราชธานีที่สำคัญ มีหลักฐานเชื่อว่าพุทธศาสนาและอารยธรรมจากอินเดียเผยแพร่เข้ามาที่นครปฐมเป็นแหล่งแรกนครปฐมจึงเป็นศูนย์กลางของเจริญ มีชนชาติต่าง ๆอพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่เป็นจำนวนมาก ต่อมาเกิดความแห้งแล้งขึ้นในเมืองนครปฐม เพราะกระแสน้ำที่ไหลผ่านตัวเมืองเปลี่ยนเส้นทางประชาชนจึงอพยพไปตั้งหลักแหล่งอยู่ริมน้ำและสร้างเมืองใหม่ขึ้นมาชื่อ “นครชัยศรี” หรือ “ศิริชัย” นครปฐมจึงกลายเป็นเมืองร้างมาหลายร้อยปี (<https://nakhonpathom.mots.go.th>) ผู้วิจัยเห็นว่า จังหวัดนครปฐมเป็นจังหวัดที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญหลากหลาย และมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวกันอย่างล้นหลาม แต่ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ส่งผลให้การท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมในปัจจุบันซบเซาลง แต่ก็ยังมีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐมบางส่วน ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์สามข้อ คือ (1) เพื่อประเมินความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม (2) เพื่อวิเคราะห์สภาพการณ์ของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม และ (3) เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ความหมายการพัฒนาการท่องเที่ยว

สมชาย สนั่นเมือง (2540 อ้างใน ธนดล สุวรรณนิทชะ, 2556) กล่าวถึง แนวทางการพัฒนา การท่องเที่ยว ซึ่งมีปัจจัยหลักสำหรับการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนนั้นจะต้องมีกระบวนการและองค์ประกอบหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย

1. แหล่งท่องเที่ยวต้องมีการพิจารณาทั้งในเรื่องของโครงสร้างพื้นฐาน ความพร้อมของชุมชนท้องถิ่น ความพร้อมในเรื่องการบริหารจัดการ ซึ่งหากในปัจจุบันแหล่งท่องเที่ยวไม่พร้อมก็ยังไม่ควรเปิดให้ผู้คนเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งทำให้ศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวยังคงอยู่ต่อไป

2. การบริการทางการท่องเที่ยว ในส่วนของการบริการทางการท่องเที่ยวสามารถ พิจารณาได้ 2 ส่วน คือ ส่วนของการกำกับดูแล ได้แก่ ภาครัฐ และส่วนของการดำเนินงาน ได้แก่ ภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินงานของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะประกอบด้วย บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ธุรกิจที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การขนส่ง สำหรับในส่วนของการกำกับดูแลภาครัฐจะมีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายระเบียบที่ระบุอยู่ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ และการกำกับดูแลในส่วนนี้ยังหมายถึง การประสานงานทำความเข้าใจ และการกำกับให้เติบโตของภาคบริการทางการท่องเที่ยวในทิศทางที่เหมาะสม

3. การตลาด ในส่วนของการตลาดจำเป็นจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องการจัดวางสินค้า เพราะการตลาดเป็นส่วนสำคัญในการชักจูงให้ผู้ซื้อ (นักท่องเที่ยว) มาซื้อสินค้า ดังนั้น ในเชิงของการตลาดจะต้องมีการทำความเข้าใจให้ชัดเจนว่ามีสินค้าทางการท่องเที่ยวคืออะไร และควรเลือกกลุ่มผู้ซื้ออย่างไร

แนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2553) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืน ยังรวมถึงการจัดบริการอื่น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดย 1) ต้องดำเนินการภายใต้ขีดความสามารถของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว 2) ต้องตระหนักดีต่อการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว 3) ต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน 4) ต้องอยู่ภายใต้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

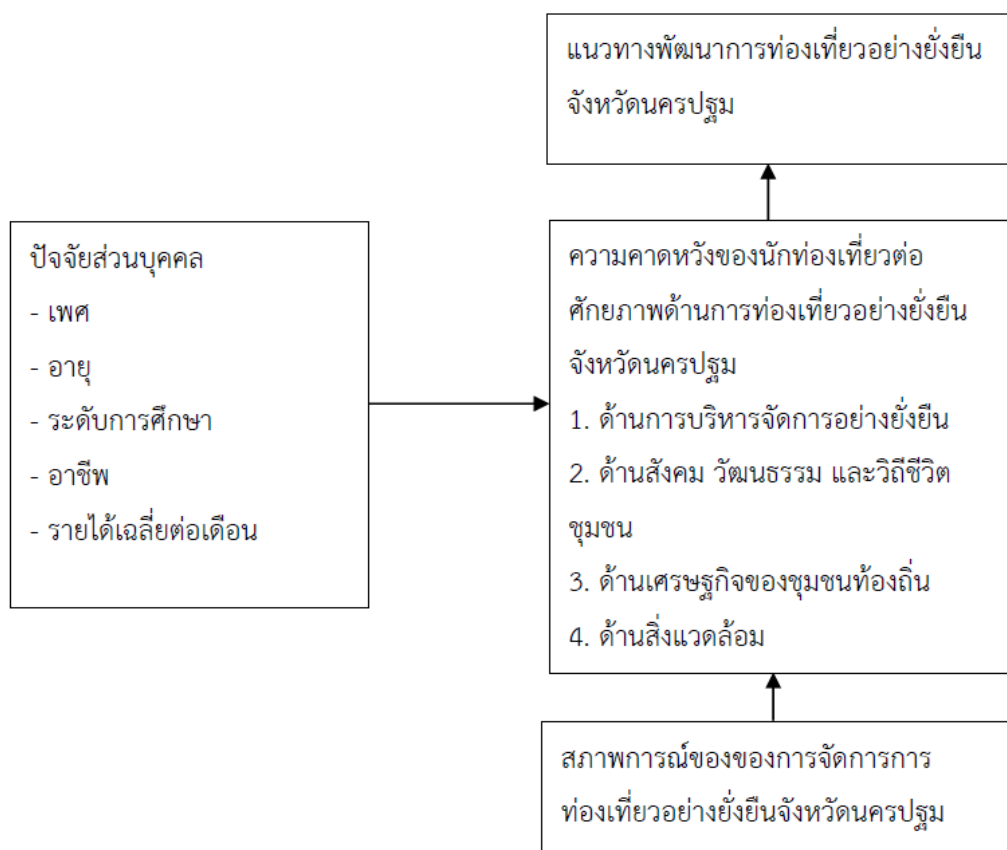
หลักการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สวอร์บรูค (Swarbrooke, 1998, p. 60 อ้างใน กฤษณ์ โคตรสมบัติ, 2553, น. 22) ได้กล่าวถึง หลักการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไว้ ดังนี้ 1) การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไม่ต่อต้านการเจริญเติบโตอันเนื่องมาจากการพัฒนา แต่ต้องเน้นข้อจำกัดของการเจริญเติบโตและการท่องเที่ยวต้องจัดการบริหารภายใต้ข้อจำกัดนี้ 2) ต้องจัดการวางแผนและการจัดการที่เหมาะสมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่เกิดขึ้นต่อธรรมชาติ และทรัพยากรมนุษย์ 3) คำนึงถึงผลกระทบยาวมากกว่าระยะสั้น 4) การจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมิได้มุ่งเน้นการจัดการสิ่งแวดล้อม แต่รวมถึงเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง และการบริการ 5) ให้ความสำคัญกับความต้องการที่ทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจ แต่ต้องอยู่ภายใต้ความเสมอภาคและยุติธรรม

อีเบอร์ (Eber, 1993 อ้างใน จันทรจิรา สุขบรรจง 2559) ได้อธิบายถึง หลักการพื้นฐาน (Principles) ของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน 10 ประการ ดังนี้ 1) อนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอติ (Using Resource Sustainable) 2) ลดการบริโภคและใช้ทรัพยากรที่เกินความจำเป็นกับการลดของเสีย (Reducing Over-Consumption and Waste) 3) รักษาและส่งเสริมความหลากหลายของธรรมชาติ สังคม และวัฒนธรรม (Maintain Diversity) 4) ประสานการพัฒนาการท่องเที่ยว (Integrating Tourism into Planning) 5) นำการท่องเที่ยวขยายฐานเศรษฐกิจในท้องถิ่น (Supporting Local Economy) 6) การมีส่วนร่วมโดยการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น (Involving Local Communities) 7) มีการประชุมกับผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีผลประโยชน์ร่วมกัน (Consulting Stakeholders and The Public) 8) การพัฒนาบุคลากร (Training

Staff 9) การจัดเตรียมข้อมูลคู่มือในการบริการข่าวสารการท่องเที่ยว (Marketing Tourism Responsibly)
10) ประเมินผลตรวจสอบและวิจัย (Undertaking Research)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

เชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม จำนวน 400 คน

เชิงคุณภาพ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครปฐม ท่องเที่ยวและกีฬาอำเภอในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ทั้ง 7 อำเภอ และบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 ท่าน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง

เครื่องมือ

1. แบบสอบถาม (Questionnaires) ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยปริมาณ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaires) ประกอบด้วยคำถามปลายปิด และคำถามปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่อจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย จำนวนครั้งที่เคยมาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม วัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว วิธีการเดินทางมาท่องเที่ยว จำนวนสมาชิกที่ร่วมเดินทางมาท่องเที่ยว ลักษณะความสัมพันธ์ของกลุ่มบุคคลที่ร่วมเดินทาง และค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยว

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อศักยภาพด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน 2) ด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น 3) ด้านสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน 4) ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 20 ข้อ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามพิจารณาความคาดหวังต่อศักยภาพด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐมว่าอยู่ในระดับใด ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะอื่น ๆ มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

2. แบบสัมภาษณ์ (Interview Form) ผู้ทำวิจัยได้ทำการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 คน โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง สังกัดหน่วยงาน หน้าที่รับผิดชอบ ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง สถานที่สัมภาษณ์ และวัน เดือน ปีที่สัมภาษณ์

ส่วนที่ 2 สภาพการณ์ปัจจุบันและเสนอแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดนครปฐม ซึ่งประกอบด้วย 3 ประเด็น ได้แก่ 1) ความคิดเห็นต่อสภาพการณ์ปัจจุบันของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม 2) การวางแผนในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดนครปฐม เป็นการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในแต่ละด้าน 3) แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

การเก็บรวบรวม

1. ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการใช้แบบสอบถาม มีขั้นตอน ดังนี้ 1) ทำหนังสือเพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม 2) ผู้วิจัยลงพื้นที่และนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม 3) รับผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนการศึกษาต่อไป

2. ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครปฐม ท่องเที่ยวและกีฬาอำเภอในพื้นที่จังหวัดนครปฐม ทั้ง 7 อำเภอ และบุคลากรสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครปฐม รวมทั้งสิ้นจำนวน 9 ท่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เชิงปริมาณ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลปริมาณ คือ สถิติพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เชิงคุณภาพ เริ่มจากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ หลังจากนั้นนำผลสรุปข้อมูลมาตรวจสอบความถูกต้อง และดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์สรุปผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลอุปนัยหรือตรรกะ (inductive analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 18 - 30 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ระหว่าง 10,000 - 20,000 บาท

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวต่อจังหวัดนครปฐมของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า นักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เคยมา 3 ครั้งขึ้นไป มาเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ เดินทางโดยรถยนต์ส่วนตัว มีสมาชิกร่วมเดินทางมาท่องเที่ยวจำนวน 2 – 3 คน มีลักษณะความสัมพันธ์เป็นแบบครอบครัว และมีค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการท่องเที่ยว (เฉลี่ยต่อครั้ง ต่อ 1 คน) จำนวน 1,001 – 1,500 บาท

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมมีความคาดหวังในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐมใน

3.1 ด้านการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน พบว่า มีร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ ห้างน้ำเพียงพอนักท่องเที่ยว และมีการคมนาคมหลายเส้นทางอย่างสะดวกและปลอดภัย มีพื้นที่สำหรับจอดรถเพียงพอ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีศูนย์บริการและให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวมีป้ายบอกทิศทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างชัดเจนและทั่วถึง เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.2 ด้านสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน พบว่า มีการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยว เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3.3 ด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น พบว่า มีร้านอาหารที่หลากหลาย รวมถึงอาหารชุมชนพื้นถิ่นสร้างรายได้ให้กับชุมชน อยู่เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และประชาชนในชุมชนมีการส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3.4 ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ เป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการณ์ของการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐมพบว่า

4.1 ลักษณะจุดเด่น/จุดแข็ง ของพื้นที่จังหวัดนครปฐมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ สภาพแวดล้อม ลักษณะภูมิประเทศ ศาสนา ประวัติศาสตร์ และการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

4.2 ลักษณะด้อย/จุดอ่อน ของพื้นที่จังหวัดนครปฐมในการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ ภัยธรรมชาติ และเส้นทางคมนาคม

4.3 โอกาสในการพัฒนาศักยภาพพื้นที่จังหวัดนครปฐม เป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ การเพิ่มองค์ความรู้ในแก่คนในชุมชน ให้เห็นถึงประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ในชุมชน และบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างมีคุณค่าและเป็นประโยชน์สูงสุด และการปรับตัวให้เข้ากับลักษณะภูมิประเทศ

4.4 ข้อจำกัด/อุปสรรค ในการพัฒนาศักยภาพพื้นที่จังหวัดนครปฐมเป็นแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน คือ งบประมาณในการบริหารจัดการในด้านต่าง ๆ และการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม พบว่า

5.1 ด้านการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน พัฒนาด้านสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น เส้นทางคมนาคม ที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยว ห้างน้ำ ห้องสุขา

5.2 ด้านสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน ควรมีการสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีให้คงอยู่อย่างยั่งยืน และดำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของคนในชุมชน

5.3 ด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น มีการวางแผนในการฝึกอบรมคนในชุมชน โดยให้นำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรดังกล่าว

5.4 ด้านสิ่งแวดล้อม ปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมสวยงาม มีการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ และดำเนินการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

5.5 แนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ได้มีการให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นและวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยว และภาครัฐพิจารณาการจัดสรรงบประมาณ ในการพัฒนาตามความเหมาะสม ซึ่งส่วนไหนที่ไม่เพียงพอ สามารถขอความอนุเคราะห์จากภาคเอกชนทั้งใน ด้านงบประมาณ หรือบุคลากรในการดำเนินการตามกิจกรรมเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม แบ่งออกเป็นแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

1.1 ด้านการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน มีระดับความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีร้านอาหาร ร้านสะดวกซื้อ ห้องน้ำเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว และมีการคมนาคมหลายเส้นทางอย่างสะดวกและปลอดภัย มีพื้นที่สำหรับจอดรถเพียงพอ มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูงสุด ส่วนข้ออื่นมีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ได้แก่ มีการรักษาความปลอดภัย และการดูแลเรื่องสุขภาพในชุมชน เช่น สถานพยาบาล องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการ การท่องเที่ยวในชุมชน มีศูนย์บริการและให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยว มีป้ายบอกทิศทางไปไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ อย่างชัดเจน และทั่วถึง ตามลำดับ ซึ่งขัดแย้งกับ สมหมาย เสถียรธรรมวิทย์ (2554) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อตลาดน้ำคลองลัดมะยมในเขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวมีความคาดหวังในเรื่องมีความสะดวกในการเดินทางมาท่องเที่ยว อยู่ในระดับสูง

1.2 ด้านสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน มีระดับความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง และคนในท้องถิ่นเป็นแบบอย่างดี แก่นักท่องเที่ยวในด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรมท้องถิ่น มีระดับความคาดหวังในระดับสูงสุด ส่วนข้ออื่นมีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ได้แก่ มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ชุมชนมีแนวทางแก้ไขผลกระทบต่อวัฒนธรรมของท้องถิ่นที่เกิดจากการท่องเที่ยว มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความคิดเห็นวัฒนธรรมระหว่างประชาชนในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ พรศิริ บินนาราวี (2555) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในอำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความหวังต่อด้านวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น มีระดับความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีร้านอาหารที่หลากหลาย รวมถึงอาหารชุมชนพื้นถิ่นสามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชน อยู่ในอันดับแรก ซึ่งมีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูงสุด ส่วนร้านค้า และขายของที่ระลึกของชุมชนท้องถิ่นที่เป็นอัตลักษณ์ของชุมชน ชุมชนสามารถพัฒนาสินค้าจากท้องถิ่นจำหน่ายเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า และกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชน ระบบสาธารณสุขของแหล่งท่องเที่ยวในชุมชนได้รับการพัฒนา และประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ซึ่งขัดแย้งกับ อินทร์ชญาณ์ เอกธนวัฒน์ (2559) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อคุณลักษณะจุดหมายปลายทางของแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา: เมืองพัทยา ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคาดหวัง เรื่อง มีร้านอาหาร/ศูนย์อาหารที่หลากหลาย อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านสิ่งแวดล้อม มีระดับความคาดหวังในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็น รายข้อ พบว่า การจัดการขยะในแหล่งท่องเที่ยวเหมาะสม ถูกสุขลักษณะ มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูงสุด ส่วนการปรับ

ภูมิทัศน์บริเวณแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสม สวยงาม ใช้ทรัพยากรอย่างมีคุณค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และมีฐานทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ มีระดับความคาดหวังอยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับ พรศิริ บินนาราวี (2555) ศึกษาเรื่อง ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวในอำเภอปายจังหวัดแม่ฮ่องสอน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความหวังต่อต้านภาพลักษณ์ของสถานที่ท่องเที่ยว เรื่อง การอนุรักษ์สภาพสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 3.94 (ระดับมาก)

2. แนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายผลทั้ง 5 แนวทางหลัก ดังนี้

2.1 ด้านการบริหารจัดการอย่างยั่งยืน พบว่า จังหวัดนครปฐมได้มีการวางแผนโดยกำหนดเป็นแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวในเรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ เช่น เส้นทางคมนาคม ที่จอดรถสำหรับนักท่องเที่ยว ห้องน้ำ ห้องสุขา โดยสอดคล้องกับแนวคิดของ สมชาย สนั่นเมือง (2540, น.19) กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งมีปัจจัยหลักสำหรับการท่องเที่ยวให้มีความยั่งยืนนั้นจะต้องมีกระบวนการและองค์ประกอบหลักที่สำคัญ ประกอบด้วย การบริการทางการท่องเที่ยว ในส่วนของการบริการทางการท่องเที่ยวสามารถพิจารณาได้ 2 ส่วน คือ ส่วนของการกำกับดูแล ได้แก่ ภาครัฐ และส่วนของการดำเนินงาน ได้แก่ ภาคเอกชน ซึ่งการดำเนินงานของภาคเอกชนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะประกอบด้วย บริษัทนำเที่ยว มัคคุเทศก์ ธุรกิจที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การขนส่ง สำหรับในส่วนของการกำกับดูแล ภาครัฐจะมีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายระเบียบที่ระบุอยู่ในพระราชบัญญัติต่าง ๆ และการกำกับดูแลในส่วนนี้ยังหมายถึง การประสานงานทำความเข้าใจ และการกำกับให้เติบโตของภาคบริการทางการท่องเที่ยวในทิศทางที่เหมาะสม

2.2 ด้านสังคม วัฒนธรรม และวิถีชีวิตชุมชน พบว่า จังหวัดนครปฐมได้มีการวางแผนในเรื่องการสืบสานและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีให้คงอยู่อย่างยั่งยืน และธำรงไว้ซึ่งวิถีชีวิตของคนในชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2553) กล่าวว่า การท่องเที่ยวแบบยั่งยืนยังรวมถึงการจัดบริการอื่น ๆ ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดย (1) ต้องดำเนินการภายใต้ขีดความสามารถของธรรมชาติ ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว (2) ต้องตระหนักดีต่อการมีส่วนร่วมของประชากร ชุมชน ขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตที่มีต่อขบวนการท่องเที่ยว (3) ต้องยอมรับให้ประชาชนทุกส่วนได้รับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการท่องเที่ยวอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน (4) ต้องอยู่ภายใต้ความปรารถนาของประชาชนท้องถิ่นและชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ

2.3 ด้านเศรษฐกิจของชุมชนท้องถิ่น พบว่า จังหวัดนครปฐมมีการวางแผนในการฝึกอบรมคนในชุมชนโดยการนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของทรัพยากรดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดของ อีเบอร์ (Eber, 1993) ได้อธิบายถึง หลักการพื้นฐาน (Principles) ของการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนอนุรักษ์โดยใช้ทรัพยากรอย่างพอใช้ (Using Resource Sustainable) หมายถึง ต้องมีวิธีการจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่เดิม ทั้งมรดกทางธรรมชาติและมรดกทางวัฒนธรรมอย่างเพียงพอหรือใช้อย่างมีประสิทธิภาพใช้อย่างประหยัด ต้องคำนึงถึงต้นทุนอันเป็นคุณค่าคุณภาพของธรรมชาติ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.4 ด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า จังหวัดนครปฐม ได้วางแผนในการปรับปรุงภูมิทัศน์ของแหล่งท่องเที่ยวให้มีความเหมาะสมสวยงาม มีการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ และดำเนินการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สวอร์บรูค (Swarbrooke, 1998 อ้างใน กฤษณ์ โคตรสมบัติ, 2553) ที่กล่าวว่า การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นการท่องเที่ยวที่ทำให้เศรษฐกิจเจริญงอกงาม แต่จะต้องไม่ทำลาย

ทรัพยากร และต้องไม่ส่งผลกระทบในด้านลบต่อสิ่งแวดล้อมทางกายภาพและโครงสร้างทางสังคมของชุมชนในท้องถิ่น

2.5 แนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ผลจากการศึกษา แนวทางในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม ได้มีการให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นและวางแผนในการพัฒนาการท่องเที่ยว โดยกำหนดทิศทางการท่องเที่ยว และภาครัฐพิจารณาการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาตามความเหมาะสม ซึ่งส่วนไหนที่ไม่เพียงพอสามารถขอความอนุเคราะห์จากภาคเอกชนทั้งในด้านงบประมาณหรือบุคลากรในการดำเนินการตามกิจกรรมเรื่องการพัฒนาการท่องเที่ยว สอดคล้องแนวคิดของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสถาบันวิทยาศาสตร์ (2561) และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย (Institute of Science and Technology of Thailand (1997) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมว่าคือ “แนวคิดการมีส่วนร่วม เน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลัก โดยได้รวมถึงการมีส่วนร่วมกับทุกองค์กร ทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และมีแนวการพัฒนาที่ไปในทิศทางเดียวกัน”

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนจังหวัดนครปฐม

1.1 หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องควรจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องโครงสร้างพื้นฐาน ด้านถนน สิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่นักท่องเที่ยว เช่น ห้องน้ำ ที่จอดรถ ร้านอาหาร เป็นต้น เนื่องจากปัจจุบันนั้น ปัญหาหลักในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ก็มีเรื่องงบประมาณเป็นส่วนเกี่ยวข้อง หากงบประมาณมีจำกัด การพัฒนาอาจดำเนินไปอย่างไม่ต่อเนื่อง ส่งผลให้เกิดปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวตามมา

1.2 ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ควรร่วมกันผลักดันเรื่อง การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยกำหนดนโยบายร่วมกันอย่างชัดเจน ให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ทั้งในระยะสั้น และระยะยาวอย่างต่อเนื่อง และควรมีการประชุมติดตามปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น พร้อมกันร่วมแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาอุปสรรคนั้น

2. ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่ได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดนครปฐม

2.2 ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐมในด้านอื่น ๆ เช่น ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านที่พักแรม

2.3 ควรศึกษาแนวทางพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยกำหนดขอบเขตพื้นที่ในลักษณะที่แคบลง เช่น ศึกษาในลักษณะเป็นอำเภอ ลักษณะตำบล เพื่อได้ลักษณะจุดแข็ง จุดอ่อน ที่ล่งลึกและละเอียดมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กฤษณ์ โคตรสมบัติ. (2553). การประเมินศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษาแหล่งท่องเที่ยวในเขตสามพันโบก อำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จันทร์จิรา สุวรรณจง. (2559). การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของหามแดง อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

- ชีษณุกร พรภาณวิชัย. (2540). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติ ในท้องถิ่นของสมาชิกองค์การบริหารการบริการส่วนตำบล : กรณีศึกษาจังหวัดแพร่. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ธนดล สุวรรณนิทชะ. (2556). แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษา วัดไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิตยา งามยิ่งยง และละอียด ศิลาโน้อย. (2560). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ชุมชนบริเวณริมฝั่งคลองดาเนินสะดวก ในจังหวัดสมุทรสาครและจังหวัดราชบุรี. วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 11(1).
- พรศิริ บินนาราวี. (2555). ความคาดหวังและการรับรู้ของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่มีต่อการท่องเที่ยวใน อำเภอป่าาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน. (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ประวัติมหาดไทยส่วนภูมิภาค จังหวัดนครปฐม. (2528). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรสมัย, สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครปฐม. (ม.ป.ป.). ฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดนครปฐม . สืบค้นจาก https://nakhonpathom.mots.go.th/download/article/article_20200626135906.pdf
- Oxford. (2000). Oxford Advanced Learner's Dictionary England. UK: Oxford University Press.
- Parasuraman, Zeithaml, and Berry. (1990). Delivery Quality Service, Balancing Customer Perceptions and Expectations. New York: The Free Press.
- Salforest. (2559). Sustainable Development. Retrieve from <http://www.salforest.com/glossary/sustainable-development>.

**การพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพระดับแผนกวิชา
ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์**
**Development of Information Systems for Department Quality Assessment
through Cloud processing Prachuap Khiri Khan Technical College**

ศักดิ์สกุล คลังชนะนัง

Saksakun Klangchanang

ครู วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

Teacher, Prachuap Khiri Khan Technical College

E-mail: saksakun@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชา ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ และ (3) เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชา ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูและเจ้าหน้าที่วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประเมินคุณภาพของแผนกวิชา จำนวน 67 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพแผนกวิชา (2) แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศฯ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า (1) ผลการพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์สามารถใช้งานได้จริงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ (2) ผลการประเมินประสิทธิภาพของการใช้งานระบบสารสนเทศฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสรุปภาพรวมของการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และ (3) ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งาน ระบบสารสนเทศฯ ที่พัฒนาขึ้นทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยภาพรวมของผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ระบบสารสนเทศ; การประกันคุณภาพ; การประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ

Abstract

The objectives of the research were (1) to develop an information system for department quality assessment at Prachuap Khiri Khan Technical College by using cloud computing, (2) to assess the effectiveness of the information system for department quality assessment at Prachuap Khiri Khan Technical College by using cloud computing, and (3) to assess the satisfaction of the users on the information system for department quality assessment at Prachuap Khiri Khan Technical College by using cloud computing. The population used in this research consisted of 67 teachers and staff of Prachuap Khiri Khan

Technical College involved in departmental quality assessment. The research instruments were (1) Departmental Quality Assessment Information System (2) and (3) a questionnaire on the satisfaction of users with the information system. The statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean and standard deviation. The research results consisted of (1) results of the information system for department quality assessment at Prachuap Khiri Khan Technical College by using cloud computing can be used as it's purposes, (2) the results of the evaluation of the efficiency on the use of information systems by experts showed that the results of all aspects of assessment were at the highest level. Whereof the summaries of the overall picture of efficiency assessment of the information system at the highest level with the average of 4.95, and (3) the results of the users satisfaction assessment on the information system in all aspects were at the highest level and shown the overall picture of the results of the users satisfaction assessment on the information system at the highest level with the average of 4.70.

Keyword: Information Systems; Quality Assurance; Cloud Computing

บทนำ

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาถูกพัฒนาขึ้นเพื่อให้เกิดความมั่นใจแก่ทุกฝ่ายว่าการจัดการศึกษาทุกระดับมีคุณภาพและจะคงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ เป็นหน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหน้าที่ปฏิบัติในการจัดการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ ตามการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการอาชีวศึกษา ซึ่งการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์นั้น มีจุดเน้นเพื่อพัฒนาและประกันคุณภาพของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ได้อย่างยั่งยืนนั้น ต้องมีการดำเนินการเก็บข้อมูลและหลักฐานประกอบการประเมินของแผนกวิชาในสังกัดของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นระบบ เป็นปัจจุบัน และมีความต่อเนื่อง โดยผู้วิจัยในฐานะครูวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ทำหน้าที่หัวหน้างานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องหาแนวทางเพื่อผลักดันให้มีการดำเนินการประกันคุณภาพในระดับแผนกวิชาของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ให้มีประสิทธิภาพ ลดขั้นตอนการทำงาน ลดเอกสาร มีระบบการทำงาน ที่เหมาะสม ใช้งานง่าย และไม่มีค่าใช้จ่าย จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบบันทึกข้อมูลสารสนเทศและรายงานผลการประเมินในระดับแผนกวิชา ของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ โดยอาศัยจากคุณลักษณะ ประโยชน์ และจุดเด่นของเทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ ที่รองรับการทำงานความต้องการในการทำงานของผู้ใช้ และสามารถจัดการสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ผู้วิจัยมีความต้องการนำเทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆมาประยุกต์ใช้เพื่อใช้ในการประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ บรรลุถึงเป้าหมายและเพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการที่จะวางแผน แก้ไข ปรับปรุง พัฒนาแผนกวิชาและวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบ กลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

2. เพื่อประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่าน การประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

3. เพื่อประเมินผลความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชา ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ

ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ หมายถึง ระบบที่รวบรวมและจัดเก็บข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรอย่างมีหลักเกณฑ์ เพื่อนำมาประมวลผลและจัดรูปแบบให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการทำงาน และการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารเพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยที่ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการประกอบด้วยหน้าที่หลัก 2 ประการ คือ

1) สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรมาไว้ด้วยกันอย่างเป็นระบบ

2) สามารถทำการประมวลผลข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานและการบริหารงานของผู้บริหาร

ดังนั้น ถ้าระบบใดประกอบด้วยหน้าที่หลักสองประการ ตลอดจนสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่หลักทั้งสองได้อย่างครบถ้วน และสมบูรณ์ (นันทินา หาสนทร, 2564)

ทฤษฎีการวิเคราะห์และออกแบบระบบ

การวิเคราะห์ระบบ เป็นการศึกษาวิเคราะห์และแยกแยะถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบ พร้อมทั้งเสนอแนวทางเสนอแนวทางแก้ไขตามความต้องการของผู้ใช้งานและความเหมาะสมต่อสถานะทางการเงินขององค์กรการออกแบบระบบ คือการสร้างแบบพิมพ์เขียวของระบบใหม่ตามความต้องการในเอกสารความต้องการระบบ กำหนดสิ่งที่จำเป็น เช่น อินพุตเอาต์พุต ส่วนต่อประสานผู้ใช้ และการประมวลผล เพื่อประกันความน่าเชื่อถือ ความถูกต้องแม่นยำการบำรุงรักษาได้ และความปลอดภัยของระบบ

ขั้นตอนในการพัฒนาตามวงจรการพัฒนาระบบ

วงจรพัฒนาระบบสารสนเทศ (Software Development Life Cycle : SDLC) ในการพัฒนาระบบสารสนเทศทั่วไป มีขั้นตอนในการพัฒนาตามวงจรการพัฒนาระบบ ประกอบด้วย 7 ขั้นตอน (Kendall, K.E., and Kendall, J.E., 1998, p.10 อ้างถึงใน นิรันดร์ ตั้งเมธิกุล, 2546) ได้แก่

1) การกำหนดปัญหาโอกาสและจุดประสงค์ของระบบ ขั้นตอนนี้เป็นงานที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของ ขั้นตอนการพัฒนาระบบที่เหลือทั้งหมดเนื่องจากการระบุปัญหาผิดจะทำให้เสียเวลาและทรัพยากรต่าง ๆ โดยเปล่าประโยชน์ โดยต้องระบุปัญหาที่ประสบอยู่ระบุโอกาสในการพัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยการใช้ระบบสารสนเทศ และระบุวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนจะทำให้รู้ว่าควรสร้างระบบสารสนเทศไปในทิศทางใด

2) การศึกษาความต้องการทางด้านสารสนเทศ เป็นขั้นตอนที่พิจารณาความต้องการของผู้ใช้ระบบ โดยมีการใช้เครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลประกอบการพิจารณา เช่นการใช้แบบสอบถาม การสัมภาษณ์ การสังเกต พฤติกรรม สิ่งแวดล้อมในระบบเพื่อให้เข้าใจในสารสนเทศที่ผู้ใช้ต้องการ

3) การวิเคราะห์ระบบ เป็นการวิเคราะห์ระบบปัจจุบันและความต้องการของระบบจากขั้นตอนที่ 2 โดยเมื่อทำการเก็บข้อมูลแล้วจะทำพิจารณาความต้องการทางสารสนเทศ เพื่อหาความต้องการที่แท้จริงและเป็นความต้องการที่สามารถตอบสนองได้ด้วยระบบสารสนเทศ และใช้ เครื่องมือในการนำเสนอแผนภาพที่ระบุการนำเข้า (Input) การประมวลผล (Process) และผลลัพธ์ (Output) สารสนเทศที่ต้องการ

4) การออกแบบระบบ ในขั้นตอนนี้ เป็นการใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้มาออกแบบระบบสารสนเทศโดย ออกแบบระบบ สารสนเทศ ทาการออกแบบกระบวนการรับข้อมูลและการแสดงผลผ่านทางรายงาน นอกจากนี้ยังรวมถึงการออกแบบฐานข้อมูลเพื่อใช้ในการเก็บสารสนเทศต่าง ๆ ไว้ในระบบเพื่อให้สามารถดึงมาใช้งานภายหลังได้ซึ่งฐานข้อมูลถือเป็นรากฐานของระบบสารสนเทศ

5) การพัฒนาระบบ เป็นขั้นตอนในการพัฒนาการเขียน หรือพัฒนา โปรแกรมคอมพิวเตอร์โดย เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้คือโปรแกรมสำหรับการเขียนภาษาคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ โดยทำการแปลงแผนภาพ กระบวนการจากขั้นตอนการออกแบบมาเป็นผังงานโครงสร้างเพื่อการเขียนโปรแกรม แล้วดำเนินการเขียน โปรแกรม และพัฒนาฐานข้อมูลโดยใช้ระบบจัดการฐานข้อมูล

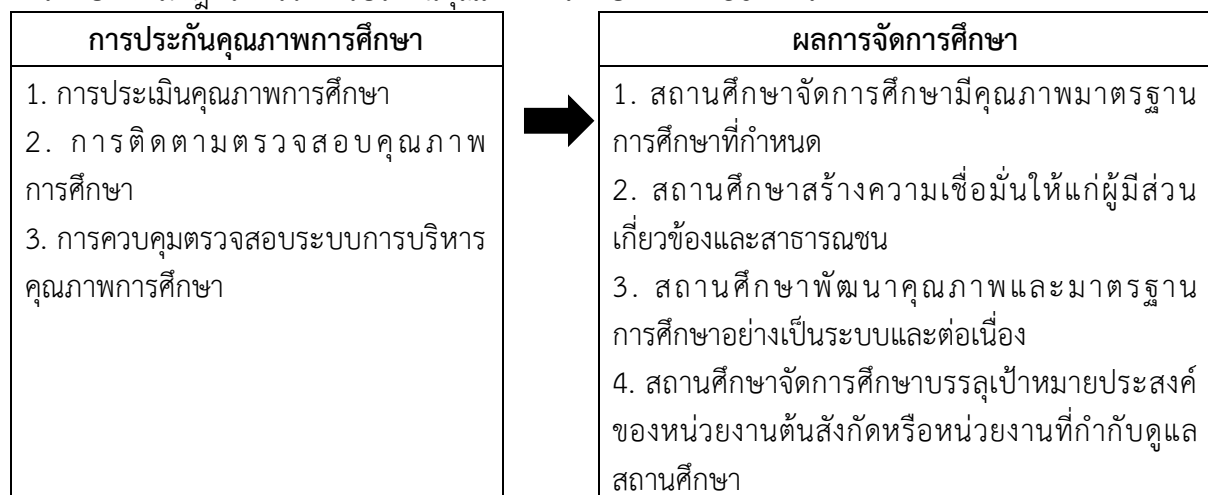
6) การทดสอบระบบ เป็นขั้นตอนที่ดำเนินการก่อนที่ระบบสารสนเทศที่พัฒนาจะนำไปใช้ เป็นการ ทดสอบเพื่อหาจุดผิดพลาดโดยข้อมูลที่ใช่แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลเพื่อการทดสอบและข้อมูลจริงประเภท แรก เป็นข้อมูลที่ผู้พัฒนาสร้างขึ้นโดยจำลองจากการทำงาน จริง ส่วนประเภทที่สองคือข้อมูลที่ เกิดขึ้นจริง ใน การทดสอบจะต้องทดลองใส่ข้อมูลหลาย ๆ แบบ เพื่อทดสอบความเสถียรของระบบ

7) การนำระบบไปใช้งานจริงและประเมินผล ขั้นตอนสุดท้ายเป็นขั้นตอนที่นำระบบให้มาใช้แทน ระบบเดิม ควรทำในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป ซึ่งวิธีที่ดีคือการใช้ระบบให้มีควบคู่ไปกับระบบเดิมระยะหนึ่งโดย ใช้ข้อมูลชุดเดียวกันและเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นว่าตรงกัน หรือไม่ถ้าไม่มีข้อผิดพลาดใดจึงค่อย ๆ นำ ระบบเดิมออกไปจนหมด

การประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

การประเมินผลและการติดตามตรวจสอบคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาแต่ละระดับ และประเภทการศึกษา โดยมีกลไกในการควบคุมตรวจสอบระบบบริหารคุณภาพการศึกษาที่สถานศึกษาจัดขึ้น เพื่อให้เกิดการพัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสาธารณชนว่าสถานศึกษานั้น สามารถ จัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัดหรือ หน่วยงานที่กำกับดูแล เพื่อให้การดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา มีหน้าที่ในการให้คาปรึกษา ช่วยเหลือและแนะนำ สถานศึกษา เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (กฎกระทรวงการ ประกันคุณภาพการศึกษา, 2561)

จากสาระสำคัญของกฎกระทรวงดังกล่าว สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการประกันคุณภาพ การศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษาตามกฎหมายกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561

กรอบแนวคิดการประกันคุณภาพการศึกษา ตามกฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษากับผลการจัดการศึกษา ได้แก่ การประเมินคุณภาพการศึกษา การติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา และการควบคุมตรวจสอบระบบ การบริหารคุณภาพการศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการศึกษา ได้แก่ สถานศึกษาจัดการศึกษามีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด สถานศึกษาสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและสาธารณชน สถานศึกษาพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง และสถานศึกษาจัดการศึกษาบรรลุเป้าประสงค์ของหน่วยงานต้นสังกัด หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษา

การประมวลผลกลุ่มเมฆ (Cloud Computing)

การประมวลผลกลุ่มเมฆ (Cloud Computing) เป็นแนวคิดสำหรับรูปแบบของระบบคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นทางเลือกให้แก่ผู้ใช้ในการลดภาระด้านการลงทุนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งการใช้งานในระดับองค์กรธุรกิจ และ ผู้ใช้ระดับส่วนบุคคล โดยเป็นหลักการนำทรัพยากรของระบบไอที ทั้งฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์มาแบ่งปันในรูปแบบการให้บริการ (Software As A Services: SAAS) ในระดับการประมวลผลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องมีเครื่องคอมพิวเตอร์ประสิทธิภาพสูง หรือติดตั้งซอฟต์แวร์ระบบตลอดจนซอฟต์แวร์แอปพลิเคชันจำนวนมาก ๆ เพื่อการทำงานที่ซับซ้อน แต่สามารถใช้บริการประมวลผลและแอปพลิเคชันต่าง ๆ จากผู้ให้บริการระบบประมวลผลกลุ่มเมฆ โดยชำระค่าบริการตามการใช้งานที่เกิดขึ้นจริง คำว่า การประมวลผลกลุ่มเมฆ (Cloud Computing) มีผู้ได้ให้นิยามไว้หลากหลาย เช่น

บริษัทการ์ตเนอร์ (2551) ได้ให้นิยามว่า “Cloud computing is a style of computing where massively scalable IT-related capabilities are provided ‘as a service’ across the Internet to multiple external customers” หรือ ระบบการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ คือแนวทางการประมวลผลที่พลังของโครงสร้างทางไอทีขนาดใหญ่ที่ขยายตัวได้ถูกนำเสนออย่างลูกค้าภายนอกจำนวนมากในรูปแบบของบริการ

การประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ มีโครงสร้างดังนี้

1) กลุ่มเมฆของเซิร์ฟเวอร์ (cloud server) ซึ่งเป็นเซิร์ฟเวอร์จำนวนมากหลายพันนับแสนเครื่องที่ตั้งอยู่ในที่เดียวกัน กลุ่มเมฆนี้ต่อเชื่อมเข้าหากันด้วยเครือข่ายเป็นระบบ Grid ในระบบนี้จะใช้ซอฟต์แวร์ Virtualization ในการทำงาน เพื่อให้โปรแกรมประยุกต์ขึ้นกับระบบน้อยที่สุด

2) ส่วนติดต่อกับผู้ใช้ (User interaction interface) ทำหน้าที่รับคำขอบริการจากผู้ใช้ในรูปแบบเว็บเบราว์เซอร์

3) ส่วนจัดเก็บรายการบริการ (Services Catalog) เก็บและบริหารรายการของบริการ ผู้ใช้สามารถค้นดูบริการที่มีจากที่นี่

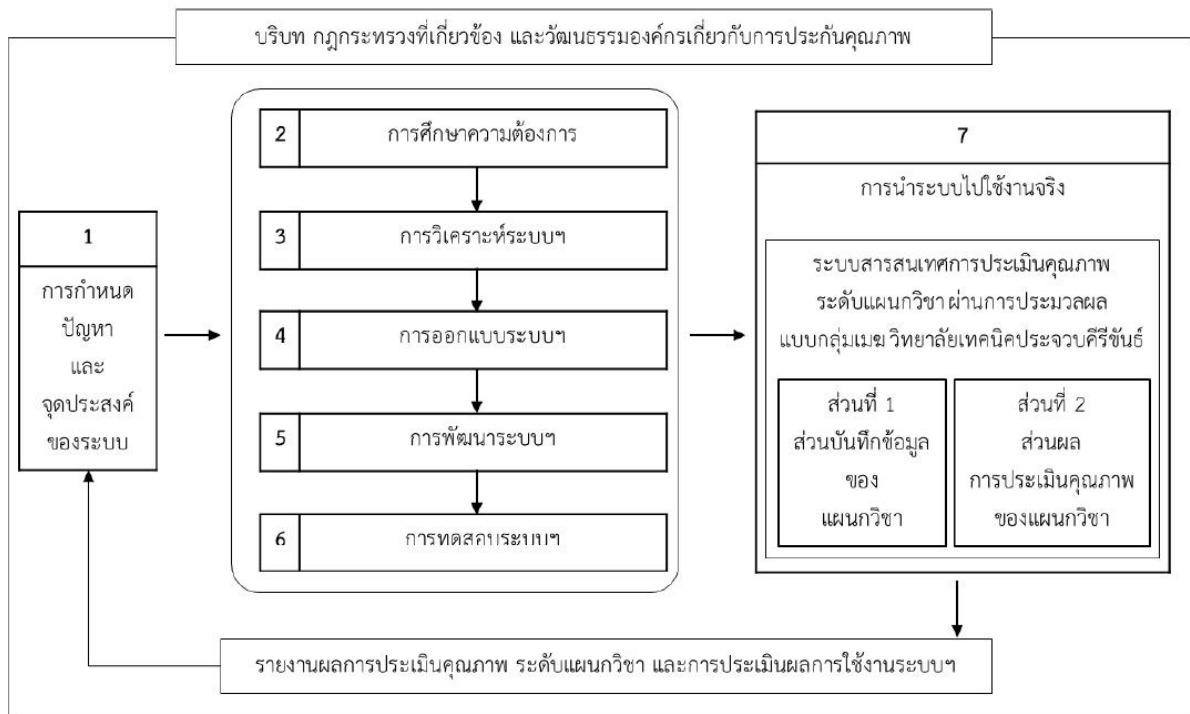
4) ส่วนบริหารงาน (system management) ทำหน้าที่กำหนดทรัพยากรที่เหมาะสม เมื่อผู้ใช้เรียกใช้บริการ เมื่อมีการขอใช้บริการ ข้อมูลการขอ request จะถูกส่งผ่านให้ส่วนนี้

5) ส่วนจัดหาทรัพยากร (provisioning services) จากนั้นส่วนบริหารงานจะติดต่อกับส่วนนี้ เพื่อจองทรัพยากรจากกลุ่มเมฆ และเรียกใช้โปรแกรมประยุกต์แบบเว็บที่เหมาะสมให้ เมื่อโปรแกรมประยุกต์ทำงานแล้วก็จะส่งผลที่ได้ให้ผู้ใช้ที่เรียกใช้บริการต่อไป

6) ส่วนตรวจสอบข้อมูลการใช้งาน (Monitoring and Metering) เพื่อใช้ในการเก็บค่าบริการหรือเก็บข้อมูลสถิติเพื่อปรับปรุงระบบต่อไป

กรอบแนวคิด

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย เรื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

ระเบียบวิธีการวิจัย

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ ในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบันทึกข้อมูลสารสนเทศในการประเมินคุณภาพของแผนกวิชา จำนวน 13 แผนกวิชาๆ ละ 5 คน รวม 65 คน และเจ้าหน้าที่งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จำนวน 2 คน รวมประชากร จำนวน 67 คน

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านการพัฒนา

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาและพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทางการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ในระดับแผนกวิชา โดยใช้เครื่องมือที่เก็บรวบรวมข้อมูลและรายงานผลการประเมินคุณภาพระดับแผนกวิชา วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ จากผลิตภัณฑ์แอปพลิเคชันออนไลน์ (Google App)

ขอบเขตของตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพระดับแผนกวิชา ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ และ 2) ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1) ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพแผนกวิชา เป็นระบบออนไลน์ที่มีแบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Form เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ ตามหัวข้อรายการการประเมินตามมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ แล้วเก็บรวบรวมและประมวลผลข้อมูล และรายงานผลข้อมูล ด้วยแอปพลิเคชัน Google Sheet เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูล และรายงานผลข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาของแผนกวิชา ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ โดยแสดงผลรายงานผลข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาของแผนกวิชา ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ด้วยแอปพลิเคชัน Google Sites ในการดำเนินการ

2) แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ ใช้ในการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศ และ/หรือการประกันคุณภาพการศึกษา ทาการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ ซึ่งแบบประเมินประสิทธิภาพของระบบฯ ที่พัฒนาขึ้นนี้เป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ท มีจำนวน 4 ด้าน 25 ข้อคำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทุกรายการ

3) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศฯ ใช้ในการสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ทาการประเมิน ซึ่งแบบสอบถาม ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของ ลิเคิร์ท จำนวน 3 ด้าน 20 ข้อคำถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1 ทุกรายการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยใช้แบบประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ เก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้เชี่ยวชาญด้านระบบสารสนเทศ และ/หรือการประกันคุณภาพการศึกษาจำนวน 5 คน และใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้ใช้งานเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากร คือ ครูวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบันทึกข้อมูลสารสนเทศในการประเมินคุณภาพของแผนกวิชา จำนวน 13 แผนกวิชาฯ ละ 5 คน รวม 65 คน และเจ้าหน้าที่งานประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา จำนวน 2 คน รวมประชากร จำนวน 67 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์การวิจัย ได้แก่ วิเคราะห์ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ และผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานที่มีต่อระบบสารสนเทศฯ โดยใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

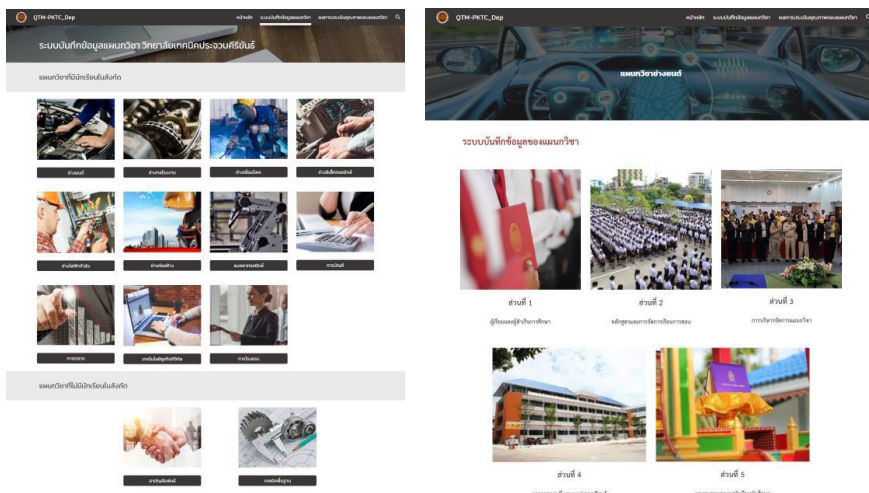
ผลการศึกษา

1. ผลการพัฒนา ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

สามารถเข้าถึงระบบสารสนเทศได้ที่ <https://sites.google.com/view/qtm-pktcdp/> มี 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนบันทึกข้อมูลของแผนกวิชา และส่วนผลการประเมินคุณภาพของแผนกวิชา

ภาพที่ 3 หน้าเว็บไซต์ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

ภาพที่ 4 ส่วนบันทึกข้อมูลของแผนกวิชา

ภาพที่ 5 ส่วนผลการประเมินคุณภาพของแผนกวิชา

ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพแผนกวิชา เป็นระบบออนไลน์ที่มีแบบฟอร์มรวบรวมข้อมูลสารสนเทศออนไลน์ด้วยแอปพลิเคชัน Google Form เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ ตามหัวข้อรายการการประเมินตามมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ แล้วเก็บรวบรวมและประมวลผลข้อมูล และรายงานผลข้อมูล ด้วยแอปพลิเคชัน Google Sheet เพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูลและประมวลผลข้อมูล และรายงานผลข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาของแผนกวิชา ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ โดยแสดงผลรายงานผลข้อมูลการประเมินคุณภาพการศึกษาของแผนกวิชา ในสังกัดวิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ ด้วยแอปพลิเคชัน Google Sites ในการดำเนินการ จากการพัฒนาระบบสารสนเทศดังกล่าวข้างต้น พบว่า ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์สามารถใช้งานได้จริงเป็นไปตามวัตถุประสงค์

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

ผลการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่าน การประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ในแต่ละด้าน แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าระดับประสิทธิภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านระบบบันทึกข้อมูลสารสนเทศ และ/หรือการประกันคุณภาพการศึกษา จำนวน 5 คน โดยสรุปผลการประเมินหาประสิทธิภาพของการใช้งานระบบโดยผู้เชี่ยวชาญ เมื่อนำระบบที่ได้พัฒนานี้ไปทดสอบ เพื่อประเมินประสิทธิภาพของการใช้งานระบบสามารถสรุปผลการประเมินแต่ละด้านได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปการประเมินประสิทธิภาพของการใช้งานระบบสารสนเทศฯ

รายการประเมิน	$\bar{x}$	SD	ระดับประสิทธิภาพ
1. ความต้องการใช้งานระบบ ฯ ของผู้ใช้งาน (Functional requirement test)	4.88	.28	มากที่สุด
2. ความถูกต้องของระบบ (Functional test)	5.00	.00	มากที่สุด
3. ด้านลักษณะการใช้งานของระบบ (Usability test)	4.93	.15	มากที่สุด
4. ด้านความปลอดภัยของระบบ (Security test)	5.00	.00	
สรุปการประเมินประสิทธิภาพของการใช้งานระบบ	4.95	.11	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการประเมินประสิทธิภาพของการทำงานของระบบสารสนเทศฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งภาพรวมของการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีประสิทธิภาพตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพระดับ แผนกวิชา ผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์

ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชา ผ่าน การประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ในแต่ละด้าน แสดงค่าเฉลี่ย (μ) และ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และค่าระดับความพึงพอใจ โดยผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ จำนวน 67 คน โดย สรุปผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ เมื่อได้นำระบบที่ได้พัฒนานี้ไปใช้งาน สามารถสรุปผลการประเมินแต่ละด้านได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความพึงพอใจในภาพรวมของระบบฯ

ข้อคำถามความพึงพอใจ	μ	SD	ระดับความพึงพอใจ
1. ความพึงพอใจในด้านรูปแบบของระบบสารสนเทศฯ	4.69	.46	มากที่สุด
2. ความพึงพอใจในด้านระบบความปลอดภัยของระบบฯ	4.70	.49	มากที่สุด
3. ความพึงพอใจในด้านประโยชน์จากการใช้งานของระบบฯ	4.71	.42	มากที่สุด
สรุปความพึงพอใจในภาพรวมของระบบฯ	4.70	.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ที่พัฒนาขึ้นทุกด้าน อยู่ใน ระดับมากที่สุด โดยภาพรวมของผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ได้ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.70 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีความพึงพอใจต่อระบบ สารสนเทศฯ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

หลังเสร็จสิ้นการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบ กลุ่ม เมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์สามารถใช้งานได้จริงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป็นผลที่เกิดขึ้นจาก การศึกษาความต้องการและบริบทของผู้ใช้งาน ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศ การดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตลอดจนเทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ (Cloud Computing) และวงจรการพัฒนาแบบ (System Development Life Cycle : SDLC) คือการเข้าใจกับ สภาพปัญหาจริงที่ค้นพบ มีความเหมาะสม สำหรับนำไปใช้งานการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาของ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของอังคณา จิตตามาศ (2556) ที่ทำการพัฒนาระบบ สารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ ผลการวิจัย พบว่า การ ระบบสารสนเทศการประกันคุณภาพการศึกษาด้วยเทคโนโลยีการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ อยู่ในระดับ คุณภาพดี สามารถเป็นแนวทางในการนำไปประยุกต์ใช้กับหน่วยงานอื่นได้

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของการใช้งานระบบสารสนเทศฯ โดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ผลการประเมินทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสรุปภาพรวมของการประเมินประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศฯ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.95 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการศึกษาค้นคว้า หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้ในการแก้ปัญหา โดยการเริ่มต้นแผนงานการวิเคราะห์และออกแบบ โครงร่างระบบงานที่เหมาะสมกับสภาพความต้องการ หลังจากนั้นทดสอบระบบ พบว่า ระบบสารสนเทศฯ สามารถใช้งานได้ มีการดำเนินการที่ครบถ้วน ทันสมัย น่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ดงสงคราม (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาเว็บไซต์ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการสาขาวิชา มีผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อความเหมาะสมของเว็บไซต์ระบบสารสนเทศสาขาวิชา โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ที่พัฒนาขึ้นทุกด้านอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยภาพรวมของผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบสารสนเทศฯ ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 มีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด สรุปได้ว่า ผู้ใช้งานระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์ มีความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศฯ ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เป็นผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการพัฒนาระบบสารสนเทศฯ ตามความต้องการของผู้ใช้งาน ลดขั้นตอนการทำงาน ลดเอกสาร มีระบบการทำงานที่เหมาะสม ใช้งานง่าย และไม่มีค่าใช้จ่าย สอดคล้องกับงานวิจัยของอดิสร โค้วเนื่องศรี (2558) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน การประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม ซึ่งมีผลการวิจัย พบว่า ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานการประกันคุณภาพภายใน ความพึงพอใจของผู้ใช้งานระบบที่มีต่อระบบอยู่ในระดับมาก แต่ควรที่จะต้องมีกิจกรรมที่สร้างความรู้ความสามารถให้แก่บุคลากรอย่างต่อเนื่อง เช่น การฝึกทักษะการใช้คอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศให้แก่ผู้ยังไม่มี ความชำนาญ

ข้อเสนอแนะ

ระบบสารสนเทศการประเมินคุณภาพ ระดับแผนกวิชาผ่านการประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ วิทยาลัยเทคนิคประจวบคีรีขันธ์นี้ จะสามารถใช้งานได้ดีและมีประสิทธิภาพสูงสุดขึ้นอยู่กับผู้ใช้ที่มีคุณลักษณะดังนี้

1. ผู้ใช้ควรมีความรู้พื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร
2. ผู้ใช้ควรมีความสามารถด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเบื้องต้น
3. ผู้ใช้ควรมีเจตคติที่ดีและยอมรับการนำเทคโนโลยีมาช่วยเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน แบบเดิม เพื่อ

ความทันสมัยและก้าวไปสู่การพัฒนาขององค์กรในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

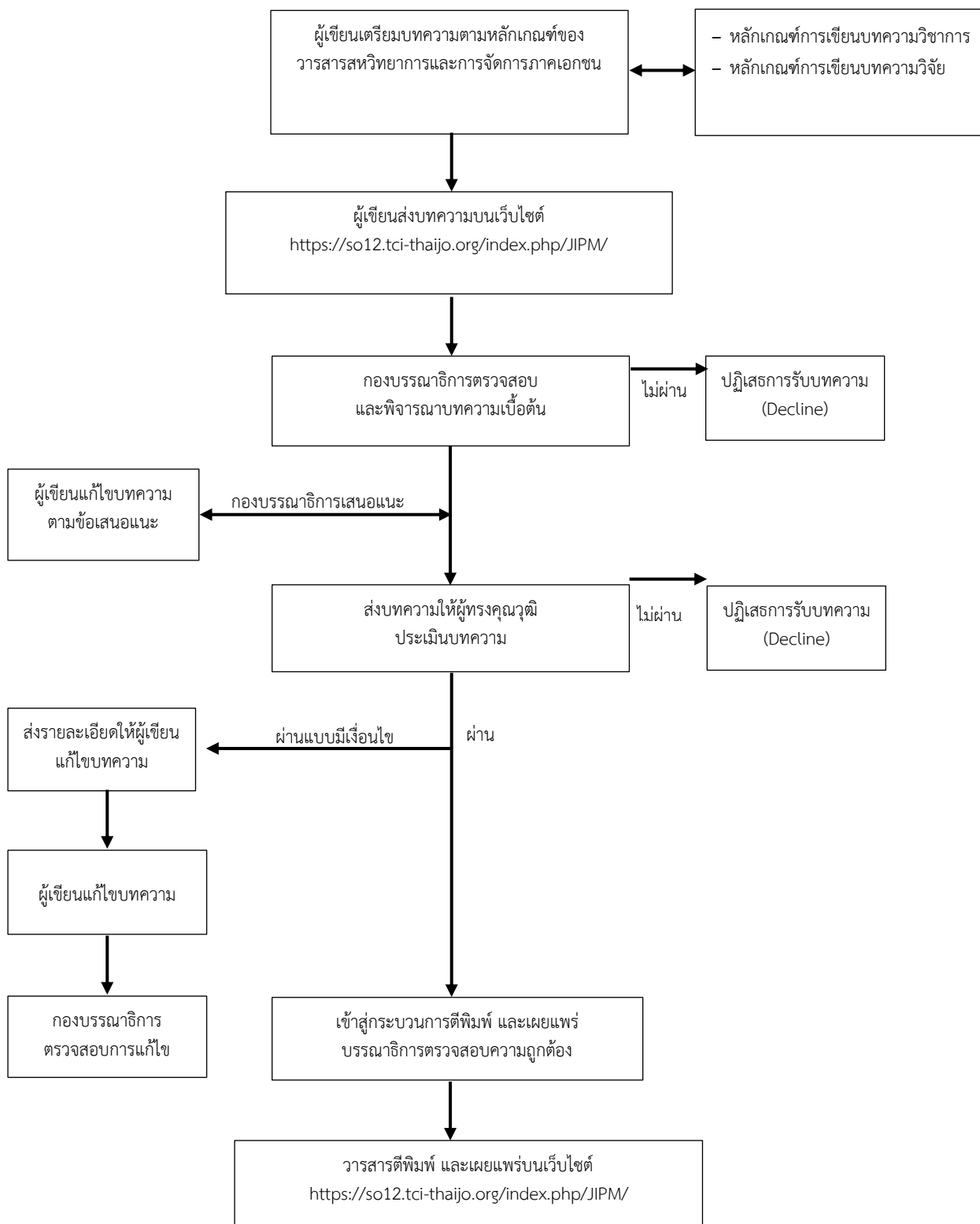
กฎกระทรวงการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561. (23 กุมภาพันธ์ 2561). ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 135 ตอนที่ 11ก หน้า 3.

กาญจนา ดงสงคราม. (2558). การพัฒนาเว็บไซต์ระบบสารสนเทศเพื่อจัดการสาขาวิชา. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.

นันทินา โชติพิทยานนท์. (2564). เอกสารประกอบการสอน วิชา การจัดการสารสนเทศ Information System Management. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- นิรันดร์ ตังเมธิกุล. (2546). การสอนแบบ KWNH ด้วยการเรียนผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษพฤติกรรมด้านสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลและด้านกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- อดิสร โค้วเนื่องศรี. (2558). ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ชลบุรี.
- อังคณา จัดตามาศ. (2556). การพัฒนาระบบสารสนเทศประกันคุณภาพการศึกษาด้านเทคโนโลยี การประมวลผลแบบกลุ่มเมฆ. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ในวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชนอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA. (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีชื่อร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ
11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ติดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือระบุผลงานวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิบัติในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้นิพนธ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน, ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมเผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมาลงในวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อนกระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

การเตรียมต้นฉบับบทความ

- 1) การตั้งค่าหน้ากระดาษ ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว
- 2) ตัวอักษร และขนาดอักษร เนื้อหาใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ขนาด 16 ตั้งค่าหน้ากระดาษโดยเว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ
- 3) ชื่อเรื่อง ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง
- 4) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องตรงกลาง
- 5) ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมล
- 6) มีบทคัดย่อ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบคัดย่อ
- 7) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)
- 8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด
- 9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA 6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรางค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งทุกรายการ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด สุพัตรา ยอดสุรางค์ และวราภรณ์ สารอินมูล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนวย บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสามรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสามราย โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey, Drucker & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. / (ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์

ตัวอย่าง : รัชยา ภักดีจิตต์. (2555). ธรรมชาติบำบัด: เพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

(2) บทความจากวารสาร

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ชื่อวารสาร./ปีที่ (ฉบับที่), /เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ตัวอย่าง : อำนวย บุญรัตน์ไมตรี. (2560). นโยบายการจัดการขยะของรัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 10(1), หน้า 169-174.

Boonratmaitree, A. (2017). Waste Management Policy of the State and Local Governments. *Journal of Southern Technology*, 10(1), pp.169-174.

(3) วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ชื่อวิทยานิพนธ์/(ระดับคุณวุฒิพนธ์ วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์/หรือการค้นคว้าแบบอิสระ). ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง: เบญจ พรพลธรรม. (2553). *การจัดการความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุณวุฒิพนธ์). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Zamperlin, F. U. (2012). The role of servant leadership in middle school culture (Doctoral Dissertation). New York: Fordham University.

(4) สื่อออนไลน์

รูปแบบ: ผู้แต่ง./ (วันที่ เดือน ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./สืบค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปี,/จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL)

ตัวอย่าง : สำนักข่าว Hfocus. (23 กุมภาพันธ์ 2566). ปัญหาและอุปสรรคในการเข้าถึงหลักประกันทางสุขภาพของ “คนไทยไร้สิทธิ”. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2566, จาก <https://www.hfocus.org/content/2023/02/27107>

Clark, D. (1999). Instructional system design: The ADDIE model. Retrieved October 12, 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>.

การส่งบทความ

ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPLM/index>

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม
- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) เนื้อหา
- (9) บทสรุป
- (10) การอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์
วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย
ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³
สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ.....มหาวิทยาลัย)
Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)
Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ (250-300 คำ) → 16 Point Bold

16 Point

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการศึกษา.....

คำสำคัญ : 16 Point

16 Point Bold

Abstract → 16 Point Bold

16 Point

The purpose of this article is to present.....

Keywords: 16 Point

16 Point Bold

บทนำ → 16 Point Bold

16 Point {

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

เนื้อหา

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ความรู้จากการศึกษา → 16 Point Bold

16 Point {

ระบอบองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 16 Point Bold

16 Point {

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2530). การบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.
- ฉัตรชัย นาคำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย, 3(3), 171-178
- สุนันทา ภักดีไทย. (2561). องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>
- Cronbach, L. J. (1974). Essentials of Psychological Testing. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thoraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. Journal of Educational Innovation and Research, 3(2), 131-140.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) วัตถุประสงค์การวิจัย
- (9) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- (10) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- (11) กรอบแนวคิดการวิจัย
- (12) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- (13) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
- (14) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- (15) ข้อเสนอแนะ
- (16) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

วารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย

ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

Author¹, Author² and Author³

สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ...มหาวิทยาลัย)

Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)

Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ → 16 Point Bold

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ..... 2) เพื่อ..... และ 3) เพื่อ.....
รูปแบบการวิจัยเป็น.....(การวิจัยเชิงปริมาณ/การวิจัยเชิงคุณภาพ/การวิจัยแบบผสมวิธี)ใช้แนวคิด (หรือ
ทฤษฎี).....เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ..... กลุ่มตัวอย่าง(กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)คือ
..... จำนวน คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบ.....เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ชนิด คือ 1) 2) 3)
..... วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ...(สถิติพื้นฐาน/สถิติอ้างอิง ในกรณีการวิจัยเชิงปริมาณ ...ส่วนการวิจัยเชิง
คุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา)ผลการวิจัยพบว่า
1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ (จะเป็นประโยชน์หรือนำไปใช้อย่างไรได้บ้าง ประมาณ 1-
3 บรรทัด)
คำสำคัญ :;;

Abstract → 16 Point Bold

16 Point

This Article aimed to study (1)
(2) the sample was.....
They was selected by the instrument for collecting data
was Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis.
The research results were found as follows;

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Keywords:;; } 16 Point

16 Point Bold

บทนำ } 16 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูล
งานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ
(practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมา มีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดย
ใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็น
อย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยเกี่ยวกับพื้นที่
กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนว
ทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะ
เขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 16 Point Bold

16 Point

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 16 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม

16 Point Bold

เขียนควรรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของ ความรู้นั้นได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบ ความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

16 Point

1.

2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการ วิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย

16 Point Bold

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ... ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

16 Point

```
graph LR; A[ ] --> B(( )); B --> C[ ]; D[ ] --> B
```

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

16 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย } 16 Point Bold

16 Point {

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

.....

.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

.....

.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

.....

.....

อภิปรายผลการวิจัย } 16 Point Bold

16 Point {

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....
(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....
(เอกสารสนับสนุน).....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า
ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....
(เอกสารสนับสนุน).....

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย } 16 Point Bold

16 Point {

ระบอบองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

16 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

เอกสารอ้างอิง

16 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). *การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น(ชุมชนนิพนธ์ครุศาสตร์ดุสิตบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี*.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (9 มิถุนายน 2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. สืบค้นเมื่อ 4 กันยายน 2561, จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*(Doctoral Dissertation). National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*(Research Report). Ayuthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิ์ในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JIPM/>

กองบรรณาธิการวารสารสหวิทยาการและการจัดการภาคเอกชน

Journal of Interdisciplinary and Private Management

ชมรมนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ติดต่อสอบถามได้ที่ : 090-962-5431 (ดร.สุพัตรา ยอดสุรงค์)